

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 12 - številka 6 - november / december 2008

Vinoteca Premium Winery

Available
all year!

Quality wines
in returnable
containers.

Cabernet Sauvignon
Pinot Grigio
Chardonnay
Pinot Noir
Reisling
Merlot

From
\$85.00 & up
18 Litre

Custom
labels for
all
functions!

"In Our Wines Tradition and Dedication."

527 Jevlan Drive,
Woodbridge, Ontario
(Highway 400, North of Highway #7)

Tel: 905-856-5700
Toll Free: 1-866-313-5700
www.vinotecawinery.ca

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM
Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Roman Travar, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION
Kanada - Canada \$25.00, ZDA - USA \$30.00,
Europa - Europe \$40.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 4 Uvodna beseda
- 5 Duhovna misel
- 6 Sprejem pri glavni guvernerki Kanade
- 7 Društvo Sava poroča
- 8 V Vancouvru smo praznovali 50. obletnico društva
- 10 50 let Slovenskega društva Vancouver
- 11 Vinska trgatev pri Slovenskem društvu Vancouver
- 12 Prijetno nedeljsko druženje s Čuki
- 13 12th Annual Slovenian Scholarship Foundation Banquet
- 14 Victoria sklad
- 15 Slovenci.si
- 16 Državniški obisk kraljice Elizabete II. in vojvode Edinburškega
- 17 Generalna guvernerka Kanade v Sloveniji
- 18 Dr. Žekš - novi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu
- 20 Nova slovenska vlada
- 21 Sprememba je prišla v ZDA
- 22 Zaključek poslovne dobe 2008 Hranilnice in posojilnice Slovenia
- 23 Report of the Board of Directors of Slovenia Credit Union
- 25 Novice
- 26 Joseph Škulj P.Eng - Dies at age 71
- 27 Filmski festival Evropske unije
- 28 Moji spomini na Božič
- 29 Novi kaplan pri Brezmadežni
- 30 Posebnosti, ki izdajajo Prekmurce
- 31 Miro Koršič
- 37 Božič je tudi zgodba o dobrih ljudeh
- 39 Jaslice
- 42 Spored prireditev

Kdo bolj hrepeni po luči, kot Inuiti na skrajnem kanadskem severu, ko se jim sonce že pred novembrom za pol leta skrije. Tam jim luč vere oznanja misijonarka s. Dorica Sever, avtorica fotografije na naslovni strani.

Uvodna beseda

Leto 2008 se izteka... Čas pričakovanja novega leta je obenem tudi čas, da pogledamo nazaj na svoje uspehe in na svoje napake, kajti kritična ocena našega preteklega delovanja obenem pomeni tudi smernice za našo prihodnost. Živimo v razburkanih časih... Recesija, ki se je iz Amerike razlila po vsem svetu, marsikoga navdaja z bojznijo, da si ne bo mogel obdržati svojega delovnega mesta...

V časih ljudi taka situacija pahne v apatijo, še zlasti, kadar gre za volitve, ki naj bi bile najvišji izraz svobodne volje, osnova demokracije. S tako apatijo so se jeseni kanadski volivci podali na volišča, posledic pa smo se začeli zavedati šele ko je koalicija opozicije sprožila enkratno krizo in skoraj prisilila Kanadčane ponovno na volišča.

V ZDA je karizmatičnemu temnopoltemu predsedniškemu kandidatu uspelo prepričati ljudi, da je z volitvami mogoče na miren način zagotoviti spremembe, toda prave spremembe lahko prinese samo notranja preobrazba vsakega posameznega pripadnika družbe, ki bi se moral zavedati, da sedanja družba gradi prihodnost za naše otroke in vnuke.

Ljudje, ki so usmerjeni v prihodnost, znajo pametno ravnati tudi v sedanjosti. In prav zato ima slovenska skupnost v Kanadi toliko slovenskih organizacij, toliko slovenskih domov... toliko čuta za skupnost in za ohranjanje slovenskih etičnih in moralnih vrednot in posredovanje le-teh prihodnjim rodovom. Umik v ta naš "mali slovenski svet na tujem" nam omogoča, da vsaj občasno pozabimo na probleme in se kljub vsemu pesimizmu, ki nas obdaja, znamo poveseliti ob poskočni slovenski glasbi v družbi svojih sorojakov.

V uredništvu Glasila se trudimo, da bi preko pisane besede ohranjevali slovensko besedo in jo posredovali prihodnjim rodovom in da bi jim nazorno z življenjskimi zgodbami prikazali klenost naših ljudi, ki tudi v najhujšem trpljenju niso obupali, pač pa so se z zaupanjem podali v daljni tuji svet, da bi svojim otrokom omogočili boljšo prihodnost. Pri tem našem prizadevanju nam pomagajte tudi vi, dragi rojaki, s pravočasno poravnavo naročnine, s prostovoljnimi prispevki, predvsem pa s pridobivanjem novih naročnikov. Naročite Glasilo zase, za svoje starše, za otroke, za znance in prijatelje... Glasilo je darilo, ki razveseljuje vse leto.

Ob zaključku leta bi se kot urednica rada zahvalila Vseslovenskemu kulturnemu odboru, vsem sodelavcem in dopisnikom Glasila in vsem zvestim naročnikom, tiste, ki na Glasilo še niste naročeni, pa naprošam, da izpolnete priloženo naročilnico in s tem pokažete, da ste veseli in ponosni, da ta slovenska publikacija obstaja.

V imenu Glasila kanadskih Slovencev želim vsem sodelavcem in dopisnikom, naročnikom in vsem rojakom vesele Božične praznike ter srečno, zdravo in zadovoljno novo leto.

Cvetka Kocjančič

Duhovna misel

Toni Burja CM

Če me je kdaj kakšno razmišljanje o božični skrivnosti izredno nagovorilo, potem je to iz pridige celjskega škofa dr. Antona Stresa. Res me 'strese' od veselja, ko premišljuje to blagovest o Božjem učlovečenju. Naj mi bo dovoljeno te misli posredovati vam, bralcem Glasila kanadskih Slovencev, in z njimi voščiti blagoslovljen Božič in srečno Novo leto 2009.

Pred 2000 leti se je rodil v Betlehemu otrok, ki so mu dali ime Jezus. Za mamó, ki je bila tik pred tem, da rodi, ni bilo prostora v prenočišču. In vendar se je to Dete rodilo, če ne med ljudmi, pa med živalmi, ovčami, kozami in pastirskimi psi. »V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli«, je pozneje zapisal sv. Janez. Toda to ni bil zanj razlog, da se ne bi rodil, da ne bi prišel med nas. Saj ni prišel zato, da bi mu prepevali, kot to delamo danes v cerkvah, ni prišel, da bi mu prirejali slavnostne sprejeme.

Vedel je, kam gre, v kakšen svet in kaj ga tam čaka. Ni bil tako razočaran nad neprijaznim sprejemom, kot smo dostikrat razočarani mi nad tem, kar doživimo na tem svetu.

Prišel je za nas, ne zase. Prišel je, da nas odreši, ne pa da doživlja zmagoslavje. Prišel je iz ljubezni, tako velike, da ga ostudnost tega sveta, ki jo je krvavo doživljal, ni odvrnila od namere, da v tem svetu izpolni svoje poslanstvo za njegovo srečo in odrešenje.

Kako je mogoče, da ni bil nikoli razočaran? Razlog je zelo preprost: preveč je imel rad te ljudi, takšne kot so bili. Saj nas je prišel odreševati, ne pa občudovati! Njegova velika ljubezen do ljudi ni bila slepa. Ni prišel na svet, potem pa rekel: O joj!, zmotil sem se, ljudje so me razočarali! Postal je človek, eden izmed nas, v popolnoma jasni zavesti, kaj

človek je in česa vse je zmožen. Toda prav zaradi tega je prišel. Ker je vedel, česa vsega smo zmožni, nas je prišel odrešiti. Prišel je odreševati nas same in je zato postal eden izmed nas.

Kljub temu le ni bil čisto sam. Ob njem sta bila Jožef in Marija, pa pastirji so prišli, in so imeli srce, več srca kot gostilničarji, ki porodnice niso hoteli sprejeti. Tudi pozneje so bili vedno ob njem ljudje, ki so, ne kljub slabostim in omahljivi šibkosti, ampak prav zaradi izkustva svoje grešnosti, imeli posluš za njegovo sporočilo: »Bog je svet tako ljubil, da je poslal svojega Sina v njegovo odrešenje.« Sporočilo, da odrešenje potrebujemo.

Tem maloštevilnim, ki so Dete znali sprejeti in sprejemati njegov nauk, bodimo podobni. Ne tistim, o katerih pravi sv. Janez: »V svojo lastnino je prišel in njegovi ga niso sprejeli.« Pač pa bodimo podobni onim, za katere velja: »Vsem pa, kateri so ga sprejeli, je dal pravico, da postanejo Božji otroci.« In Božji otroci bomo tedaj, če bomo tudi mi ljubili ljudi, kakor jih ljubi Bog, ki pošilja svojega Sina v njihovo odrešenje.

Naj bo po Božjem zgledu naša ljubezen močnejša kot vsa razočaranja, ki smo jih doživeli s seboj in z drugimi. Samo ta velika Božja ljubezen, ki zmora sprejeti in ljubiti ljudi takšne, kot so, ki jih zmora odreševati, ne pa se nad njimi pritoževati, samo ta Božja ljubezen v našem srcu lahko naredi iz naših dni svete dneve in noči.

Objemimo to našo domovino in ves svet, kot ga je objel Božji Sin, ko se je na njem rodil, da bi na njem umrl v njegovo odrešenje. V tej zavesti o odrešujoči ljubezni Božjega srca pa bomo imeli tudi blagoslovljene praznike.

Mir in dobro vsem!

Spejem pri glavni guvernerki Kanade

Cvetka Kocjančič

Pred odhodom na državniški obisk v štiri evropske države – Madžarsko, Češko, Slovaško in Slovenijo - je generalna guvernerka Kanade Michaëlle Jean v svoji palači Rideau Hall 18. novembra priredila sprejem za veleposlanike in predstavnike teh štirih držav.

Michaëlle Jean

V kulturnem delu programa je Michaëlle Jean spregovorila o namenu in pomenu njenega obiska v omenjenih državah. Povedala je, da bo njen obisk osredotočen na zgodovinske in kulturne povezave, na trgovsko menjavo in na skupno sodelovanje v organizaciji NATO, še posebej pri prizadevanju za obnovo Afganistana. "Ta obisk je priložnost," je dejala Michaëlle Jean, "da izrazimo priznanje za velike dosežke, ki so jih te štiri države dosegle od

začetka novega tisočletja. Nudil bo tudi priložnost, da okrepimo in poglobimo naše vezi z Evropo, še posebej z Evropsko skupnostjo."

Zatem je spregovoril šef kanadskega protokola, ki se je še posebej zahvalil veleposlanikom omenjenih držav za pomoč pri organizaciji

tega državnega obiska. Sledili so kratki nagovori veleposlanikov posameznih držav, ki so predstavili državo, ki jo zastopajo. Za popestritev programa pa so prispevali glasbeniki iz vrst etničnih skupnosti omenjenih štirih držav. Slovensko kulturo je predstavila vokalna skupina Plamen pod vodstvom Marije Ahačič-Pollak. Mlade pevke so s svojimi odličnimi glasovi in izbranimi pesmimi navdušile vse prisotne.

Med povabljenimi gosti na tej Proslavi kulture in prijateljstva so bili poleg diplomatskih predstavnikov omenjenih štirih držav prisotni tudi izbrani predstavniki madžarske, slovaške, češke in slovenske etnične skupnosti.

Kulturnemu delu programa je sledil ogled razstave, na kateri so individualna predstavništva predstavila svojo državo, in sproščeno srečanje z glavno guvernerko.

Slovenski izseljenci smo se potem udeležili še prijetnega srečanja v rezidenci veleposlanika Tomaža Kunstlja.

Vokalna skupina Plamen

Društvo Sava poroča

Marija Prilesnik

Spet smo imeli uspešen Oktoberfest Obnavljamo dvorano

Društvo SAVA je v sodelovanju z Oktoberfestom uspešno zaključilo 40. obletnico Bavarskega Festivala v Kitchener-Waterloo-Breslau in okolici.

Število obiskovalcev se je povečalo za deset odstotkov in veliko gostov je prišlo iz ostalih provinc Kanade, pa tudi iz Združenih držav Amerike in iz Evrope. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno.

Za balinarski turnir so se nam pridružile Oktoberfest INC ter ekipe drugih podjetij in klubov iz Ontaria. Šest lepotic Oktoberfesta je tvorilo ekipo, ki je na žalost izgubila igro.

V nedeljo, 12. oktobra je bil v našem društvenem domu Družinski dan z bogatim programom: od iger za otroke do plesnih vaj za odrasle. Za veselo razpoloženje ob zvokih harmonike pa so poskrbeli Tony Jalovec in brata John in Tony Založnik. Otroške igre je vodila Nataša Prilesnik. Iskrena hvala vsem članom in gostom, ki ste nas obiskali. Posebna hvala gre članom St. Joseph society iz Hamiltona, še posebej Jerryju Ponikvarju in Poldetu Klinetu, ki sta organizirala dva polna avtobusa gostov.

Iskrena hvala tudi odboru in vsem ostalim za odlično izvedeno prostovoljno delo, posebna zahvala velja naši kuharici Pavli Golob in njeni ekipi za odlično pripravljeno hrano.

Dobro izveden Oktoberfest je rezultat trdega dela in dobre volje.

Najprej se zahvalim vsem Slovencem za dosedanje podporo našemu društvu, še posebej našim članom.

Znano vam je, da naši prostori obstajajo že več kot trideset let in da je že skrajni čas, da dogradimo nove sanitarne prostore (stranišča), učilnico, knjižnico in arhivsko sobo ter obnovimo del točilnice.

Kmalu bo prišel v veljavo zakon, da mora društvo nuditi dostop in ustrezne sanitarne prostore za invalide. Ker tega ne moremo doseči v sedanjih prostorih, smo primorani, da dogradimo sanitarije na novem, bolj primernem prostoru.

Po predračunu bo to stalo med \$300.000 in \$500.000 dolarjev. To je velik strošek za naše društvo, zato se obračamo na vas za prostovoljne prispevke. Vaša pomoč je nujna in dobrodošla, da bo društvo SAVA lahko vam, vašim potomcem in novim slovenskim priseljencem še naprej nudilo slovensko kulturo, besedo in gostoljubnost.

Že vnaprej se vam zelo zahvaljujemo za vašo finančno pomoč in sodelovanje.

Prepričana sem, da bomo s skupno močjo uspeli ta naš zastavljeni projekt uspešno izpeljati.

Za več informacij pokličite Marijo Prilesnik, predsednico društva SAVA, telefon 519-884-4736 ali se javite po elektronski pošti na naslov: mprilesnik@gmail.com.

Ob tej priložnosti bi obenem rada zaželela vsem članom in vsem rojakom vesel Božič, v novem letu pa obilo sreče, zdravja in zadovoljstva.

V Vancouvru smo praznovali 50. obletnico društva

Silva Plut

V soboto, 18. oktobra 2008 se je slovenska dvorana na ulici Sprott do zadnjega kotička napolnila s člani in prijatelji Slovenskega društva Vancouver, ki so prišli proslavljat naše skupno delovanje zadnjih petdesetih let. Že takoj pri vhodu je bilo čutiti vznemirjenje in posebno vzdušje. Rdeči nageljni so krasili gumbnice obiskovalcev in med občinstvom so poplesavale narodne noše. Dvorana je bila praznično okrašena z belimi, rdečimi in modrimi trakovi, na odru so stali čudoviti šopki rož. Prostora je bilo kar premalo za vse, morali smo se malo stisniti, vendar je to pripomoglo k še bolj veselemu vzdušju.

Po obilni in okusni samopostrežni večerji, ki sta jo s svojimi vestnimi pomočnicami pripravila Janez in Dora Rutar, smo se prisotni spustili v prijateljske pogovore ter si z zanimanjem ogledovali fotografije iz preteklih desetletij, razstavljene v dvorani.

Sledil je bogat kulturni program. Naš pevski zbor je v uvodu zapel kanadsko in slovensko himno, potem pa je predsednik Joe Herceg pozdravil vse zbrane in pri tem posebej imenoval vse bivše predsednike društva ter častne goste. Med temi so bili: Boris Jelovšek, predstavnik slovenske ambasade v Ottawi, dr. Branko Palčič, častni konzul Republike Slovenije v Vancouvru, Ignac Konte, predsednik Slovenskega društva Okanagan, Branko Maligec, predsednik Slovensko-kanadske zveze Manitoba v Winnipegu, Alma Dreszach, predsednica društva beneških Slovencev, ter še drugi gostje iz oddaljenih krajev. Po kratkem orisu zgodovine našega društva so bili prebrani tudi številni telegrami s

čestitkami in dobrimi željami, ki so jih poslali iz lokalnih in državnih uradov, med njimi tudi od kanadskega prvega ministra Stephena Harperja.

V nadaljevanju smo nato predstavili

Pevski zbor

jubilejno knjigo 50 let Slovenskega društva Vancouver. Knjigo je dve leti pripravljala odbor, ki so ga sestavljali: Ida Krajšek, Veronika Krajšek, dr. Vilko Maček, Silva Plut in Ivan Rožanc. Kot urednica sem v predstavitvenem nagovoru med drugim poudarila to, kar sem zapisala tudi v knjigi in sicer, da knjiga predstavlja mejnik in obenem zrcalo našega društvenega življenja, glavni namen knjige pa je dati priznaje in zahvalo prostovoljcem in vsem prizadevnim članom, ki so skozi leta nesebičnega dela gradili in ohranjali naše društvo. V zaključku sem še povedala:

“Vsak čas ima svoje posebnosti in prinese spremembe. V preteklosti smo po svojih najboljših močeh, kot smo vedeli in znali, s talenti, ki smo jih prinesli od doma, skušali krojiti svojo skupnost, da bi čim

bolje odražala našo slovensko identiteto. Ko gledamo nazaj, morda vidimo, da smo delali tudi napake, da nismo gojili jezika, kot bi ga lahko, da nismo znali pridobiti svoje mladine za slovensko stvar, in morda še kaj. Vendar verjamem, da smo bili v svojem srcu bolj zvesti svojemu slovenskemu izročilu, kot

Predsedniki društva

pa smo to mogli kdajkoli pokazati s svojimi dejavnostmi, ali pa tudi s to knjigo. Knjiga lahko prikaže, kako in kaj smo ustvarjali, ne more pa v enaki meri izraziti čustev, ki segajo globlje kot delo, globlje kot plesne zabave, globlje kot katerikoli zunanji izraz naše pripadnosti. Srce ostaja vselej zvesto. Zato se danes, ko smo postavljeni pred vprašanje, kako bo šlo naprej, ne bojmo prihodnosti, ampak zakoračimo pogumno novim izzivom naproti.”

Proslavljanje smo nadaljevali še z drugimi govori. Pred mikrofonom so se s čestitkami in spomini zvrstili še nekateri bivši predsedniki in gostje.

Sledil je kulturni program, ki ga je vodila Daniela Salmen. Posebno mesto v teh nastopih zasluži nastop Marca in Catherine Cheneval. Bratec in sestra sta v

prikupnem nastopu s slovensko pesmijo in besedo pokazala svoj slovenski ponos in s tem navdušila vse prisotne. Prav občuteno sta zapela tudi narodno Po jezeru. S plesom Trojanka so se nato izkazali odrasli folklorni plesalci, potem pa najmlajši in odrasli v skupnem plesu Triglav, za katerega je koreografijo pripravila Vera Uršnik. Sledile so še tri pesmi pevskega zbora: Triglav, Venček narodnih in Slovenija, odkod lepote tvoje. Pri zadnji pesmi smo na oder k petju povabili tudi vse prisotne bivše člane zbora in s tem tudi njim izkazali priznanje za njihovo dolgoletno sodelovanje pri zboru. Na harmoniki nas je spremljal Stane Hreščak.

Program smo zaključili s slavnostno torto, s katero so se nato slikali vsi naši predsedniki, ki so skozi petdeset let vodili društvo. V njihovo čast je bila prebrana pesem in nazadnje je zazvenela še neizogibna Kol'kor kapljic tol'ko let.

Takoj potem, ko so se oglasili zvoki ansambla Oberlanders s Fredom Pavličem na čelu, pa se je napolnilo plesišče in veselo proslavljanje našega pomembnega društvenega dogodka se je s pesmijo in plesom nadaljevalo pozno v noč.

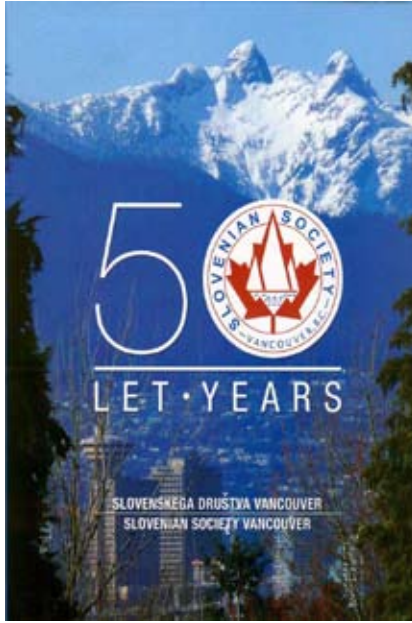
Navzoči pri veliki torti

50 let Slovenskega društva Vancouver

Cvetka Kocjančič

Ob jubilejni 50. obletnici je Slovensko društvo Vancouver izdalo in založilo obsežno spominsko knjigo, ki vsebuje zanimiv pregled njegovega dela v preteklih petih desetletjih. Knjigo je zasnovala in uredila aktivna kulturna delavka Silva Plut, ki je s skupino sodelavcev (Ido Krajšek, Veroniko Krajšek, dr. Vilkom Mačkom in Ivanom Rožancem) opravila neprecenljivo delo s tem, da je zbrala podatke in fotografije, še zlasti pa dragocene spomine članov, in to objavila v knjigi, ki predstavlja lep poklon vsem, ki so se trudili za ohranjanje slovenstva, še zlasti članom društva. Obenem je knjiga enkratno darilo prihodnjim rodovom, ki bodo iz te knjige zvedeli marsikaj zanimivega o svojem etničnem poreklu in o kulturi, kateri po narodnosti pripadajo.

Besedilo je razdeljeno na tematska poglavja. V prvem delu je Silva Plut predstavila Britansko Kolumbijo in naseljevanje Slovencev v tej provinci od prvih pionirjev leta 1890 do srede prejšnjega stoletja, do ustanavljanja prvih slovenskih organizacij, sprva ameriških podpornih društev, potem odseka VPZ Bled in končno do ustanovitve Slovenskega društva Vancouver, ki s svojim aktivnim kulturnim in družabnim delovanjem ohranja in povezuje tamkajšnjo

slovensko skupnost. Sledi bolj izčrpen opis delovanja društva, razdeljen po časovnih obdobjih. V naslednjem poglavju so objavljene zgodbe in spomini posameznih članov, skozi katere so prikazane razne dejavnosti društva kot petje, lov, slovenska kuhinja, verska dejavnost in romanja, slovenska šola, folklor, običaji, glasba, šport, dejavnost upokojencev... S posebnimi sestavki se je društvo spomnilo tudi svojih pokojnih članov. Posebno

mesto v knjigi je odrejeno tudi sestavkom mladine, ki predstavlja prihodnost slovenstva v Vancouvru.

Knjiga je trdo vezana, v velikem formatu in obsega okoli 200 strani teksta in fotografij. Je izredno lepo tehnično opremljena in obogatena s številnimi barvnimi fotografijami. Pisana je dvojezično, v slovenščini in angleščini. Poleg številnih zgodb in zgodovinskega pregleda društva je Silva Plut opravila tudi vse prevode iz angleščine v slovenščino, predvsem pa je pomembno, da v knjigi ni suhoparnega naštevanja podatkov, pač pa je vse zaobseženo v zanimivo pisanje, ki človeku ob prijetnem branju ponuja enkratni pregled vsega, kar so Slovenci v tem mestu s svojim neplačanim prostovoljnim delom naredili za ohranjanje slovenske dediščine in kulture.

Vinska trgatev pri Slovenskem društvu Vancouver

Silva Plut

Vinsko trgatev v Vancouvru praznujejo že od leta 1968. Ker je bila ta prireditev vedno dobro obiskana, so v začetku morali najemati zanjo večje dvorane. Pozneje so začeli v društveni dvorani prirejati tudi po dve Vinski trgatvi letno. Popularnost tega slovenskega običaja pa še danes ni pojenjala in tako so 15. novembra letos v prisotnosti številnih gostov, med katerimi je bilo precej mladega rodu, ponovno priredili proslavo v čast sladki kapljici.

V pestrem kulturnem programu je največji odmev požela naša mladina. Najprej sta Catherine in Marc Cheneval v lepi slovenščini zapela in uprizorila tri narodne, mladi plesalci pa so pod vodstvom Vere Uršnik v pisanih nošah poskočno zaplesali folklorni ples. Izkazala se je tudi odrasla folklorna skupina. K pravemu vzdušju trgatve je nazadnje pripomogel še pevski zbor, ki je ob spremljavi Karlija Crepnjaka in s solistom Štefanom Božičem zapel venček narodnih vinskih pesmi.

Letošnji domači vinski pridelek je bil nagrajen s podelitvijo priznanj za najboljša bela in rdeča vina.

Mladina se je najraje vrtela okoli ječe, kamor so zdaj pa zdaj katerega zaprli in ga je bilo treba potem odkupiti. To jim je dajalo zabave za ves večer. Prisotni so se zavrteli ob plesni glasbi ansambla Prijatelji in v veseli družbi preživeli prijeten večer.

Prijetno nedeljsko druženje s Čuki

Sara Capl

Sem Sara in z velikim veseljem pišem te vrstice vsem vam, Slovincem, ki prebirate to revijo. Čeprav le začasno živim v Kanadi in nisem del kanadske slovenske družine, sem sprejela povabilo, da napišem nekaj o prijetnem druženju s skupino Čuki.

Bila je nedelja, 26. oktobra, zunaj je bilo deževno, kazalci na uri so se bližali 16. uri in dvorana v slovenskem centru v Torontu je bila polna veselih, nasmejanih obrazov.

Z zanimanjem sem si ogledovala prijazne obraze ljudi, ki so z navdušenjem čakali na nastop slovenske popularne skupine, ki jo sestavljajo Jože Potrebuješ,

Vinko Cankar, Jernej Tozon in Matjaž Končar. So zelo prijetni ljudje, izvrstni glasbeniki in simpatični sogovorniki.

Koncert je potekal zelo sproščeno. Najprej so zapeli nekaj »A CAPPELLA« slovenskih ljudskih pesmi, nadaljevali s

hitom »Mi gremo pa na morje« s skupino otrok, ki so z veseljem sledili plesnim korakom plesnega učitelja Jerneja, in sproščeno odgovarjali na vsa zastavljena vprašanja. Vsi prisotni so z veseljem prisluhnili komaj 4-letnemu Petru, ki jih je nasmejal in razveselil s svojo preprostostjo in krasnim znanjem slovenskega jezika.

Program se je nadaljeval z zimzelenimi uspešnicami in predstavitevjo Čukov.

Sledila je kratkapavza. Čuki so podpisovali svoje kartice, se fotografirali, klepetali z množico... Veselje se je nadaljevalo. Ljudje so ob lepi slovenski pesmi in ob čistem zvoku Matjaževe harmonike zaplesali. Ljudje so zelo uživali in Čuki z njimi.

Kadar je lepo, čas prehitro beži. In tudi to nedeljo je.

Čuki so razveselili vse nas prisotne na koncertu. HVALA jim za to. Pa kmalu na snidenje, ČUKI!

Kanadski slovenski kongres

obvešča slovenske rojake, da bo v soboto, 28. marca 2009 občni zbor in velika kulturna prireditev, na kateri bo govoril novi predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU) dr. prof. Jože Trontelj.

**KSK VOŠČI VSEM ROJAKOM
V KANADI, PO SVETU IN V
SLOVENIJI
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO 2009**

12th Annual Slovenian Scholarship Foundation Banquet

Jerry Ponikvar

The SCSF celebrated its 12th Annual Scholarship and Bursary Awards evening at BLED hall, Beamsville on Saturday, October 25th. Those who were present were treated to a great program, meal and music for dancing and listening pleasure by the ever popular band “Cuki” from Slovenia.

This year, eight recipients were recognized for their academic talents and contribution/involvement in the Slovenian community and community at large. The scholarship recipients of \$1,500.00 were: Kaloni Plut, John Viscek and David Zorko. Presented with Bursary Awards of \$500.00 were Robert Horvat, Mark Kranjc, Cayman Persichini, Rachel Pfeifer and Natasha Strojin.

Each year, a special guest speaker is selected to speak about the importance of a good education and to relate how their Slovenian roots have impacted on their lives. This year’s speaker was Ed Madronich, very successful owner of Flat Rock Cellars Winery. Mr. Madronich spoke of his strong Slovenian family ties and how his parents instilled in him the importance of an education and that nothing is achieved without hard work. His inspiring message was appreciated by the older members of the Slovenian community and very well received by the youth.

The SCSF’s was established in 1997 to encourage youth of Slovenian descent to pursue academic excellence in post secondary college or university studies; and to encourage them to exemplify pride in their rich Slovenian cultural roots and

traditions as Canadian citizens in leadership roles of the future. Since its inception, the SCSF has honoured over 70 recipients with \$50,000.00 in scholarship and bursary awards. The present Foundation has been initiated to serve students who live in the Regional municipalities of Hamilton/Wentworth, Halton and Niagara/Lincoln. However, chapters may be established in other Canadian jurisdictions pending interest on the part of the Slovenian Communities who live there.

The present Board of Directors, who volunteer their time and expertise includes: Jerry Ponikvar, chair; Ed Kodarin, vice chair; Rob Letnik, treasurer; Teresa Zupancic, secretary; directors: John Doma, John Kranjc, Andy Habjan, Karl Ferko, Mary Gentilcore and Fred Ponikvar.

The members of the Board are most appreciative of the support from our Slovenian Radio for their promotion and support.

Najlepša hvala.

Jerry and Lillian Ponikvar

Dragi rojaki in rojakinje!

Vsem, ki podpirate Victoria fond, iskrena hvala. Naj se še enkrat zahvalim družini Kranjc, ki je na željo pokojne Elsie ob njenem slovesu odklonila cvetje v prid sklada. Dala nam je vzor plemenite ljubezni, za katero ji ostajamo iz srca hvaležni.

V prihodnjem letu nas čakajo novi izzivi. Kot smo pred dvema letoma omogočili Sarah Žagar varnejšo in udobnejšo vožnjo v avtomobilu, bi radi isto storili tudi za Viktorijo.

Največja akcija bo v nedeljo, 8. marca 2009 v cerkveni dvorani na Browns Line, Toronto, ko bo že tretjič potekal "Pokaži svoj talent". Že sedaj apeliramo na mlade in ne tako mlade umetnike in umetnice, da s svojimi talenti v glasbi, plesu, govornih besedi ali čem drugem prispevajo k uspehu te humanitarne prireditve. Z nastopom boste dali zahvalo za svoje izredne sposobnosti, ki ste jih prejeli zastonj in jih z ljubeznijo in trudom negujete, obenem pa pomagali tistim, ki so pomoči potrebni. Prav tako bomo veseli vsakega, ki bi želel pomagati pri organizaciji projekta, vsem ostalim in vsakemu posebej pa se priporočamo, da po svojih zmožnostih sodelujete, saj je to humanitarna akcija eden za vse, vsi za enega. Poskrbimo, da bo to res dan, ki ga je naredil Gospod.

Naj vam Dete v jaslih napolni srca z novim upanjem, v novem letu pa naj vas spremlja Njegova ljubezen.

Victoria sklad

organizira

Talent Show

v nedeljo, 8. marca 2009

v cerkveni dvorani na 739 Browns Line

Vsi, ki imate izredne sposobnosti v plesu, glasbi, govornih besedi ali čem drugem, se čimprej odzovite povabilu.

Prijave sprejemajo: AnneMarie Sluga tel: 416-621-4953
Martin Pušič tel: 905-337-0660
Milena Soršak tel: 905-276-7258

Kot prejšnja leta, je tudi tokrat ves dohodek namenjen dobroti.

*Ljubezen do bližnjega plemeniti našo vsakdajnost,
Our hope for tomorrow is in good we do today.*

Slovinci.si

Spletni portal RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

Slovenska vlada se je že precej let prizadevala, da bi v Sloveniji vzpostavili večje sodelovanje in koordinacijo med vlado in organizacijami civilne družbe, ki si prizadevajo za stike z izseljenci, za njihov razvoj in obstoj, letos pa je prišlo do skupnega komunikacijskega sredstva, ki s sodobno tehnologijo lahko povezuje Slovence doma in po svetu. Avgusta letos je namreč Urad Vlade Republike Slovenije v partnerstvu s Komisijo DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter organizacijami civilne družbe (Svetovnim slovenskim kongresom, izseljenskim društvom Slovenija v svetu, Združenjem Slovenska izseljenska matica in Rafaelovo družbo), z Institutom za narodnostna vprašanja in Institutom za slovensko izseljenstvo RCZ SASU, ter javnim skladom RS za kulturne dejavnosti postavil spletno stran Slovinci.si, ki je še v izpopolnjevanju. To je interaktivna spletna stran, kjer je mogoče vsak trenutek preko računalnika dobiti vrsto zanimivih in koristnih informacij, ki se nanašajo na Slovence v zamejstvu in po svetu.

V registru organizacij so po dejavnostih

in po abecednem redu razporejena izseljenska društva, organizacije in ustanove, ki želijo biti registrirane na tem spletnem portalu in na ta način obveščati slovensko javnost v Sloveniji in po svetu o svojih dejavnostih, vključno s sporedom svojih prireditev. Register je še v izpopolnjevanju in iz dneva v dan se na njem pojavlja več slovenskih društev iz vsega sveta.

Na spletni strani so zbrane najnovejše novice, ki zadevajo Slovence po svetu, na e-upravi je povezava s slovenskimi uradi, kjer je mogoče dobiti razne informacije in urediti nekatere uradne dokumente.

V posebni kategoriji so podatki o slovenščini in učenju slovenščine, v rubriki zanimivosti si lahko obiskovalec zaenkrat ogleda film Američanke in razstavo Ljubljana – križišče na poti v svet.

Spletna stran je zelo koristna in zanimiva, zato je prav, da se izseljenci zahvalimo slovenski vladi in njenim partnerjem v Sloveniji za ta »virtualni« prostor, ki nas s pomočjo sodobne tehnike povezuje v eno samo slovensko družino.

**Vesele božične praznike in
srečno novo leto 2009
želi vsem Slovenkam in
Slovincem**

Stane Kranjc

član Sveta Vlade RS za Slovence
po svetu - Kanada

**Generalni častni konzul
Jože Slobodnik**

747 Browns Line, Toronto ON M8W 3V7

Tel: 416-201-8307

E-mail: joze197@aol.com

**Jože Slobodnik s soprogo Darjo
želi vsem rojakom vesele in
zadovoljne božične praznike ter
srečno, zdravo in uspešno novo
leto 2009**

Državniški obisk kraljice Elizabete II. in vojvode Edinburškega

Na povabilo predsednika Republike Slovenije dr. Danila Türka sta bila od 21. - 23. oktobra 2008 na državniškem obisku v Republiki Sloveniji Njeno Veličanstvo kraljica Elizabeta II. in Njegova Kraljeva Visokost vojvoda Edinburški.

Kraljica je požela veliko zanimanja medijev. Za spremljanje celotnega njenega obiska je bilo akreditiranih 280 predstavnikov medijev iz Slovenije in tujine, zlasti Velike Britanije.

Eden osrednjih dogodkov obiska britanske kraljice Elizabete II. in vojvode Edinburškega v Sloveniji je bila slovesna večerja na gradu Brdo. Gostitelj, predsednik republike Danilo Türk, je v zdravici med drugim poudaril pomen zgodovinskosti obiska za krepitev odnosov med državama. Da se bodo odnosi še poglobili, pa je menila tudi Elizabeta II.

Predsednik Türk je obisk njenega visočanstva pozdravil kot potrditev odličnih odnosov med narodom, ki ju povezuje prijateljstvo, katerega zgodovina in kakovost navdihujeta s spoštljivostjo. Zgodovina teh odnosov, ki obstojajo stoletja, je po njegovih besedah v veliki meri potekala

zunaj široke javne pozornosti in množičnih komunikacij.

O stikih med državama je predsednik Türk še dejal, da so podobno pretanjeni tudi na drugih področjih in spomnil na slovensko kulturno zgodovino.

Predsednik je v nadaljevanju spregovoril o odličnosti političnih odnosov, sodelovanju na področju obrambe ter krepitvi kulturnega sodelovanja ter naraščanju menjave blaga in storitev po slovenskem članstvu v Evropski uniji. Britanska kraljica Elizabeta II. pa je številnim gostom na svečani večerji uvodoma dejala, da sta s princem Philipom počaščena, da njun prvi obisk Slovenije poteka tako kmalu po nadvse uspešnem prvem slovenskem predsedovanju EU.

Po njenih besedah je slovenski uspeh toliko bolj izrazit ob dejstvu, da je Slovenija postala neodvisna evropska država pred zgolj 17 leti. Korenite spremembe, ki so sledile letu 1991, pa so plod izjemne energije, vizije in odločnosti države.

Kraljica in njen soprog sta s tridnevnega obiska v Sloveniji poleg poglobljenih odnosov med državama ter lepih spominov odnesla tudi protokolarna darila (čajni komplet iz porcelana "Catbriyur", Katje Jurgec Bricman in Jureta Bricmana, in Veliko grbovno knjigo barona Janeza Vajkarda Valvasorja).

Poleg slavnostne večerje na Brdu pri Kranju in sprehoda po stari Ljubljani je bil zelo odmeven kraljičin obisk kobilarne Lipica, kjer je kot velika ljubiteljica konj simbolično prejela v dar lipicanca, ki jo bo čakal v Sloveniji.

Generalna guvernerka Kanade v Sloveniji

Generalna guvernerka Kanade je z velikim navdušenjem odšla na državniški obisk v štiri evropske države - Madžarsko, Češko, Slovaško in Slovenijo. Zaradi izredne parlamentarne krize v Kanadi pa se je morala predčasno vrniti iz Evrope, zato je zadnji del svojega obiska zelo skrajšala. Tako je namesto tridnevnega obiska prišla v Slovenijo 3. decembra samo na enodnevni obisk.

Na Brdu pri Kranju je generalno guvernerko Kanade Michaelle Jean in soproga Jean-Daniela Lafonda pozdravil predsednik republike Danilo Türk s soprogo Barbaro Miklič Türk, nakar so sledili plenarni pogovori delegacij obeh držav. Obisk glavne guvernerke Kanade in njenega soproga v Sloveniji je bil namenjen utrjevanju vezi med državama.

Michaelle Jean in Danilo Türk sta govorila predvsem o etničnih odnosih in izkušnjah Kanade na področju

multikulturalizma, kar je aktualno tudi za evropske države, ki se čedalje bolj soočajo z vprašanji, ki jih prinašajo imigracije.

Generalna guvernerka Kanade Michaelle Jean se je predsedniku zahvalila za topel sprejem in izrazila obžalovanje, ker je morala svoj načrtovani obisk v Republiki Sloveniji skrajšati. Pozdravila je izjemno prijateljstvo med Kanado in Republiko Slovenijo ter čestitala Sloveniji za to, kar je uspela doseči kot družba v zelo kratkem času po razpadu nekdanje Jugoslavije. Slovenijo je ocenila kot državo v polnem razvoju, ki je lahko zgled za ves svet in tudi za Kanado. Ob tem je dodala, da so dosežki slovenskega predsedovanja velik navdih tudi za Kanado. Generalna guvernerka je tudi sama poudarila pomen tesnega sodelovanja in zaveznitva, ki bo pokrivalo vsa področja človeškega delovanja.

Predsednik Slovenije je ob tej priložnosti generalno guvernerko Kanade opomnil, da Slovenija želi, da bi imela Kanada veleposlaništvo tudi v Sloveniji. Sedaj Kanado zastopa kanadski veleposlanik iz Budimpešte.

Dr. Boštjan Žekš - novi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu

dr. France Habjan

dr. prof. Boštjan Žekš

Novi minister akademik dr. Boštjan Žekš je ob času sestavljanja nove slovenske vlade sprejel mesto ministra za Slovence zunaj meja Slovenije. 68. letni akademik je postal leta 1987 redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, od leta 2002 do pomladi 2008 pa je bil njen predsednik. Novi minister je po poklicu biofizik, je redni profesor na medicinski fakulteti v Ljubljani in znanstveni svetovalec za teoretično fiziko na Institutu Jožef Štefan, hkrati pa je tudi predstojnik nove univerze v Novi Gorici. Dr. B. Žekš je bil gostujoči predavatelj na številnih svetovnih univerzah, kjer se je tudi seznanjal z razvojem znanstvenih ved. Prav z njegovim delom po svetu je bogatil slovensko raziskovalno znanost. Naj s tem v zvezi omenimo tudi dejstvo, da se je že leta 1991 rodila ideja slovenske TRETJE UNIVERZE, ki naj bi zbirala slovenske znanstvenike, delujoče ali študirajoče na svetovnih univerzah ali znanstvenih institucijah. Omenjena ideja se tedaj ni uresničila, uresničila pa se je prav v času Žekševega predsedovanja SAZU.

Ministrstvo za Slovence zunaj meja Slovenije je bilo prvotno ustanovljeno

leta 1991 in katerega sta vodila slovenist dr. Janez Dular in nato zgodovinar dr. Janko Prunk. Leta 1992 je bilo ministrstvo ukinjeno in njegovo vlogo je prevzel Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je sodil v ministrstvo za Zunanje Zadeve. Koalicijski zakon o Slovencih zunaj meja Slovenije, sprejet 2006, je tudi položil temelje k ponovni vzpostavitvi ministrstva (brez listnice) za Slovence po svetu in zamejstvu. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je bila zahteva po obnovitvi ministrstva za Slovence zunaj meja Slovenije sad resnega naprežanja Slovenske Manjšinske Koordinacije (Slomak), organizacije slovenskih zamejskih organizacij v Italiji, Avstriji, Ogrski in Hrvaški.

Akademiku Žekšu je zelo pri srcu slovensko zdomstvo, ker čuti in doživlja nehote povezanost z njim kot del splošnega slovenskega družbenega ozračja. Slovenci v domovini bi morali biti obveščeni med drugim tudi o napredku Slovencev izven meja Slovenije. Parlamentarni komisiji je s svojo precej kratko, vendar jedrnato predstavitevijo izjavil med drugim tudi zelo pomembno trditev, da bo zaradi odprave državnih meja potrebno dati enotnemu slovenskemu kulturnemu prostoru nove razsežnosti, novo ustvarjalno sožitje med Slovenijo in Slovenci po svetu. Ta svoj koncept je nakazal že v Torontu leta 2005, ko je na predstavitvi knjige dr. Janeza Vintarja "Od Lipe do javorja" izrekel: "Kjerkoli živi slovenski rojak, ki se čuti Slovenca, tam je tudi Slovenija." Prostdušno je tudi iznesel misel, da folklorno slovenstvo potrebuje

*Akademik dr. prof.
Boštjan Žekš govori na
kulturnem večeru KSK
v Torontu leta 2005*

tudi danes bistvo slovenstva, dovoljno znanje slovenskega jezika in njegove zgodovine.

V njegovi nadaljni predstavitvi se je tudi dotaknil odnosov med slovenskimi organizacijami po svetu. Odrpoto je dejal, da se v današnjem slovenskem času sprtost more ublažiti ali celo preseči s poštenim

in dobronamernim pogovorom in poenotenje absolutno ni potrebno. Prav v tem duhu je tudi naslovil člane komisije in povedal, da je njegova želja, da bi v svojem ministrstvu osnoval nepolitično skupino strokovnjakov - sodelavcev, v katero bi vključil kvalitetne poznavalce izseljenišтва. Še več, skušal bi polagoma vključevati slovenske strokovnjake iz sveta v različne svetovalne organe v slovensko družbeno življenje, ki bi prav ob tem sodelovanju začutili željo po vrnitvi v domovino in bi s tem prinesli strokovno izkušnost in družbeno dinamiko.

Minister dr. Žekš se je v svojem 6 letnem predsedovanju SAZU udeleževal vseh simpozijev -konferenc slovenskih zdravnikov, arhitektov, gradbenikov, glasbenikov, znanstvenih delavcev iz sveta in iz Slovenije, ki so se vršili v Ljubljani, Bledu, Mariboru ali Novi Gorici in se z njimi tudi tesno povezoval. Simpozije je organiziral Svetovni slovenski kongres.

Akademik Žekš je bil so-organizator nove univerze v Novi Gorici z oddelkom v Gorici v Italiji.

Akademik dr. prof. Boštjan Žekš je s svojo pokončnostjo, odprtostjo, preprečljivostjo in predvsem s svojim strokovnim znanjem dosegel enoglasno odobritev komisije in kar je najbolj pomembno, ustvaril je s svojim nastopom enotno gledanje na problematiko slovenskega izseljenišтва. Poudariti je treba, da je bil njegov nastop nekaj enkratnega. To je tudi novo izkustvo za slovenski Državni zbor. S svojo držo in s svojim izvajanjem je akademik dr. prof. Žekš dokazal, da je izkušen poznavalec slovenstva, slovenskega družbenega življenja in slovenskega izseljenišтва.

Njegovo imenovanje so Slovenci doma, v zamejstvu in po svetu sprejeli z velikim odobravanjem in zadovoljstvom. Z njegovim imenovanjem tukajšnji Slovenci čutimo, da je prinesel novega duha k ustvarjanju prijateljskih odnosov v slovenskem družbenem življenju v Kanadi.

Kanadski Slovenci želimo ministru akademiku Boštjanu Žekšu veliko uspehov in mu čestitamo k ministrskemu imenovanju.

*ga. dr. T. Vintarjeva, dr. J. Vintar, kardinal dr.
Ambrožič in dr. B. Žekš na kulturnem večeru KSK
v Torontu leta 2005*

Nova slovenska vlada

Volitve v Državni zbor 2008 so Socialnim demokratom prinesle relativno zmago. Na podlagi volilnega izvida in po posvetu s poslanskimi skupinami je predsednik republike Danilo Türk predlagal Boruta Pahorja za mandatorja za sestavo nove vlade, Državni zbor pa ga je na to mesto izvolil 7. novembra 2008 in tako je 21. novembra 2008 v Državnem zboru prisegla nova vlada. Vlado v mandatu Boruta Pahorja sestavljajo koalicijski partnerji Socialni demokrati, stranka Zares, Demokratična stranka upokojujencev Slovenije in Liberalna demokracija Slovenije. Sestava vlade je sledeča:

Borut Pahor – predsednik vlade, **Katarina Kresal** - ministrica za notranje zadeve, **Franc Križanič** - minister za finance, **Samuel Žbogar** - minister za zunanje zadeve, **Aleš Zalar** - minister za pravosodje, **Ljubica Jelušič** - ministrica za obrambo, **Ivan Svetlik** - minister za delo, **Matej Lahovnik** - minister za gospodarstvo, **Milan Pogačnik** - minister za kmetijstvo, **Majda Širca** - ministrica za kulturo, **Karl Erjavec** - minister za okolje in prostor, **Patrick Vlačič** - minister za promet, **Igor Lukšič** - minister za šolstvo in šport, **Gregor Golobič** - minister za visoko šolstvo, **Borut Miklavčič** - minister za zdravje, **Irma Pavlinič Krebs** - ministrica za javno upravo, **Mitja Gaspari** - minister brez listnice za razvoj in evropske zadeve, **Zlatka Ploštajner** - ministrica brez listnice za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, **Boštjan Žekš** - minister brez listnice za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Komisijo za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu v DZ RS sestavljajo: Miro Petek (predsednik), Mirko Brulc (podpredsednik), Gvido Kres (podpredsednik), Samo Bevk (član), László Göncz (član), Janez Janša (član), Miran Jerič (član), Franco Juri (član), Janja Klasinc (članica), Marijan Križman (član), Srečko Prijatelj (član), Aleksander Zorn (član), Franc Žnidaršič (član).

»Sprememba je prišla v ZDA«

Na ameriških volitvah je zmagal temnopolti kandidat Barack Obama

Letos 5. novembra so ZDA doživele zgodovinske volitve. Demokrat Barack Obama je namreč prepričljivo premagal republikanca Johna McCaina v tekmi za Belo hišo, kamor se bo januarja prihodnje leto s soprogo Michelle in hčerkama Malio in Natasho po odhodu Georgea Busha preselil kot prvi temnopolti predsednik v zgodovini ZDA. Je tudi prvi demokrat po 32 letih, ki je zmagal z večino glasov volivcev. Zmaga demokrata Obame je v svetu naletela za številne pozitivne odzive, ki so jo označili kot začetek novega obdobja, zlasti v luči aktualnih problemov, kot je finančna kriza v svetu. Mnogi so pozvali tudi k novemu zavezništvu z ZDA. Predsednik Evropske komisije Jose Manuel Barroso je izvolitev Obame označil za "prelomno točko za ZDA, lahko pa tudi za ves svet".

Demokrati pa so bili uspešni tudi v tekmi za sedeže v obeh domovih ameriškega kongresa. Stranka Obame je namreč tako v senatu kot v predstavnikiškem domu povečala prednost, ki jo je pridobila na volitvah leta 2006.

Po mnenju političnih opazovalcev in komentatorjev je imel Obama zelo organizirano kampanjo, v kateri se je v veliki meri posluževal interneta, in je kot karizmatični retorik uspel mobilizirati mladino in velik del intelektualcev, da se je z udeležbo na volitvah izrekla za spremembe, ki

Senator Barack Obama

naj bi navznoter preoblikovale ZDA in ji povrnila nekdanji ugled v svetu. Z ozirom na to, da je že pred izzidom volitev Amerika zapadla v ekonomsko krizo, ki je izredno močno vplivala na svetovno ekonomijo, je Obama pohitel z imenovanjem oseb za nekatere ključne pozicije v njegovi vladi. Njegovi nekdanji tekmici Hillary Clinton je zaupal pozicijo državne sekretarke.

Robert Gates, ki ga je Obama zaprosil, da naprej ostane sekretar za obrambo, se bo tako zapisal v zgodovino kot prvi, ki je to funkcijo opravljal v vladah republikanskega in demokratskega predsednika. V novinarski konferenci je Obama izjavil, da morajo, če želijo biti uspešni, iskati strategijo, ki bi integrirala vse elemente ameriške moči: vojaško moč in diplomacijo, ekonomijo in moč moralnega vzora.

Glede na to, katere ljudi je do sedaj že postavil na ključne pozicije, izgleda, da bo Obama odprt za sredinsko politiko.

Zaključek poslovne dobe 2008 Hranilnice in posojilnice Slovenia

Peter Markeš

52. občni zbor Hranilnice in posojilnice Slovenia se je vršil v nedeljo, 30. novembra 2008 v cerkveni dvorani sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu. Predsednik **Bill Stajan** je pozdravil 132 navzočih članov ter ugotovil sklepčnost. V začetni molitvi smo se spomnili umrlih članov. Po napovedi dnevnega reda so bili izvoljeni trije skrutinatorji. Tajnica Betty Kolenko je prebrala zapisnik zadnjega občnega zbora in ta je bil sprejet.

Sledila so poročila. Predsednik **Bill Stajan** je opisal delo in odgovornost upravnega odbora med letom in se zahvalil vsem odbornikom in uslužbencem za njihovo vestno delo in pomoč k letošnjemu uspehu. Upravnik / blagajnik **Peter Markeš** je podal finančno poročilo ob koncu poslovne dobe. Dodali smo 255 tisoč dolarjev v rezervo. Spet smo doživeli rast in v dobroimetju je 86 milijonov. Še posebej je omenil, da letos praznujemo 30 let, odkar smo odprli podružnico v Hamiltonu. Uradnik za posojila **Janez Šparovec** je poročal, da je bilo med letom izdanih 104 novih posojil v skupni vsoti 12.4 milijonov dolarjev.

Člani na občnem zboru

Tony Horvat

Nato je načelnica nadzornega odbora **Jožica Laszutko** sporočila članom, da se v poslovnih knjigah najde točnost in zelo skrbno delo. Zunanja pregledniška firma Grant Thornton je tudi potrdila uspešno delo v tej poslovni dobi. Vsa poročila so bila sprejeta in zapisana v zapisnik.

Odbornica **Rosemary Pavlic** je v imenu odbora in upravnitva Hranilnice in posojilnice Slovenia izročila letošnjo nagrado **Toniju Horvatu** za njegovo dolgoletno, požrtvovalno kulturno delo v hamiltonski skupini.

V odbor so bili ponovno izvoljeni **Andrei Hari**, **Tony Krošel** in **Bill Stajan**, v nadzorni odbor pa je bil ponovno izvoljen **Michael Ropret**. Po volitvah je sledil bogat srečolov in zelo okusna večerja z družabnim kramljanjem.

Report of the Board of Directors of Slovenia Credit Union

Bill Stajan, President

Dear Members,

On behalf of the Board of Directors, I am pleased to report to you on another very successful year for our Credit Union, which concludes its 51st year of operation. We are also marking the 30th anniversary of our Hamilton branch, which opened in May, 1978 and whose members have been an integral part of our success over the years.

Strong Performance

The excellent growth and achievements of this past year are indicative of a very stable, yet vibrant, credit union, which is fully capable of serving its members' financial needs in a most competent and personal manner. We have experienced a very healthy 7.3% growth of nearly \$6 million and have reached \$86 million in assets. With prudent management, our core operating costs remain stable with some increases attributed to asset growth. We approved \$12.4 million in new loans and mortgages to members with no impairment in our overall portfolio. Our annual net income of \$255,000 further strengthened our reserves, which now exceed \$5.3 million. We accepted 103 new membership accounts in the past year and our member age spectrum is quite evenly distributed.

Planning and Leadership

As part of our ongoing responsibility during the year, the Board establishes and reviews the Credit Union's business plan and appropriate policies and procedures for

the purposes of monitoring the performance of the Credit Union. Our monthly meetings with management and our annual planning sessions with staff serve to identify key strategies to keep our Credit Union strong and as your financial centre of choice. We are also placing a greater emphasis on education and training for our Board and Staff, especially in this era of heightened corporate responsibility and a very competitive, yet tumultuous, financial marketplace.

Together with our Board, management and audit personnel, we are vigilant on internal controls. Although Ontario's economic outlook has dimmed, credit union members can rest assured their money is safe and their credit union secure. We are maintaining high levels of capital reserves and liquidity, ensuring funds are available to meet our obligations to you, our depositors, at any time, including during periods of financial market upheaval.

On-Line Services

Electronic banking has changed the way we transact business. Our Internet banking service, which is free of fees, and our website (www.sloveniaku.ca) continue to be very popular features. Currently we are averaging almost 2000 visitors per month. The on-line bill payment feature via Telpay has received many compliments, as has our link to live radio and TV broadcasts from Slovenia.

Our connection to the EXCHANGE network enables our members to make deposits or withdrawals to their SCU account

at participating ATMs across Canada, surcharge free. For many, this eliminates the dependency on branch locations and office hours.

Community Support

A credit union is community oriented with a goal to support the growth of the community it serves. The strength of our credit union lies in its membership and the strength of our membership lies within the community. Slovenia Credit Union continues to support and sponsor various clubs and organizations within our membership sphere, such as the Dom Lipa nursing home, the Slovenian Schools, the weekly radio hour, Scouts and Guides, the Slovenian Missions and various Slovenian Summer Camp Youth Tournaments. We try to give back to the community within which we work.

In keeping with our annual tradition, this year's Slovenia Credit Union Award was given to Tony Horvat for his longstanding generous contributions of time and talent to numerous organizations and benevolent

endeavors in the Hamilton Slovenian community.

You have all been witnesses to the accomplishments and growth of Slovenia Credit Union, especially since we bridged the Toronto-Hamilton membership corridor in 1978. You, the members, have been the key and active ingredient in its success. The essential underlying spirit of the credit union system was, and still is, cooperation and a pooling together of resources. This stems from a mutual trust and respect that transcends the technical aspects of banking.

A large part of our success during the past year is derived from our hardworking staff and volunteers on the Board and Audit Committee. Ultimately, though, the loyalty of our members has helped us achieve all that we have as a financial co-operative. We especially acknowledge today our Hamilton based members, who have faithfully supported our credit union for the past 30 years. We look forward to serving you for many years to come.

Spoštovane rojakinje in cenjeni rojaki,

V imenu slovenskih diplomatov v Ottawi vam voščim veselo in doživeto praznovanje božičnih praznikov ter uspehov, sreče in miru polno leto 2009.

Tomaž Kunstelj
veleposlanik

Novice

Ustavna kriza v Kanadi – Sedem tednov potem, ko so šli Kanadčani že tretjič v štirih letih na volitve, se je Kanada znašla v izredni ustavni krizi. Zaradi nestrinjanja s programom Harperjeve konzervativne vlade glede reševanja ekonomske krize so se manjšinske opozicijske stranke, vključno s separatistično stranko, povezale v koalicijo, ki jo vodi Stephane Dion in hotele zamenjati vlado. Situacijo je začasno rešila guvernerka Michaelle Jean, ki je prekinila zasedanje vlade in zaenkrat onemogočila koaliciji izglasovati nezaupnico sedanji vladi.

Dionova politična poteza je sprožila veliko nezadovoljstva znotraj same Liberalne stranke in tako je Dion moral zapustiti vodstvo stranke še pred konvencijo, na kateri naj bi izvolili novega voditelja. Po posebnem hitrem postopku je izvršni odbor Liberalne stranke, potem ko so odstopili vsi kandidati, sam imenoval predsednika stranke. Tako je Dion kot predsednik Liberalne stranke zamenjal Michael Ignatieff, ki mu je bil tudi na zadnji konvenciji najbolj resen konkurent. Po mnenju komentatorjev se bo najprej lotil združevanja znotraj same Liberalne stranke.

Teroristični napad v Indiji - Oborožena skupina desetih teroristov je 26. novembra izvedla več usklajenih napadov v indijski finančni prestolnici Bombaj. Med drugim je zasedla svetovno znani Taj Mahal hotel v Bombaju, zavzela talce in jih držala v hotelu šestdeset ur. V napadu je izgubilo življenje najmanj 174 oseb, med njimi veliko tujih turistov, za kar delno krivijo tudi indijsko varnostno službo, ki ni bila pripravljena, saj je pripadnikom Nacionalne varnostne garde

vzelo deset ur, da so prišli na prizorišče napada. Tridnevno obleganje naj bi vodila pakistanska prepovedana islamska skupina Laškar-e-Taiba.

Stampedo v Wall Martu - Podivjana množica kupcev je v petek, 28. novembra v trgovini Wal Mart na Long Islandu v državi New York do smrti pomendrala 34-letnega uslužbenca trgovine, ki je odpiral vrata. V ZDA se vsak petek po zahvalnem dnevu začnejo praznične razprodaje in dnevu pravijo "črni petek" in tako je tudi pred to trgovino čakalo 2000 ljudi, ki so potem, ko so do smrti poteptali uslužbenca, nemoteno nakupovali naprej. To dokazuje, kako malo božičnega duha je v tej predbožični nakupovalni mrzlici.

Recesija v Kanadi - Julian Beltrame v časopisu The Canadian Press piše, da se je v Kanadi začela recesija, katere posledica bo izguba vsaj 100.000 delovnih mest v naslednjih nekaj mesecih. Že pred tem je bila gospodarska rast v Kanadi vse leto skoraj na isti točki, pa tudi za naslednje leto napovedujejo, da ni pričakovati porasta ekonomije.

50. svetovni kongres turističnih novinarjev in piscev – je potekal v Ljubljani in drugje po Sloveniji od 17. do 23. oktobra. Udeležilo se ga je 180 novinarjev, piscev in fotografov iz 22 držav. Po prvem, strokovnem, delu kongresa v Grand Hotelu Union v Ljubljani so udeleženci tretji dan pričeli obiskovati turistične kraje po Sloveniji, med njimi Šmarješke Toplice, Postojno, Portorož, Izolo, Lipico, Kras, Štanjel, Novo Gorico ter Bohinj in Bled.

Dan reformacije – V Sloveniji so 31. oktobra praznovali državni praznik Dan reformacije in s tem zaključili Trubarjevo leto. Slovencem je reformacija prinesla prvo knjigo in s tem knjižni jezik, pa tudi prvo omembo pojma Slovenec. Osrednja osebnost slovenskega protestantizma je bil Primož Trubar, ki je leta 1550 napisal Katekizem, prvo knjigo v slovenskem jeziku in prvo slovensko tiskano knjigo nasploh.

23. november, Dan Rudolfa Maistra - Od leta 2005 obeležujejo v Sloveniji ta dan kot državni praznik v spomin na 23. november

1918, ko je Maister prevzel vojaško oblast v Mariboru. Ob koncu prve svetovne vojne je tedanji mariborski mestni svet razglasil priključitev Maribora k republiki Nemški Avstriji, zato je general Rudolf Maister na svojem območju nemudoma ustanovil slovensko vojsko z okoli 4000 vojaki in 200 častniki ter razorožil zaščitno stražo mariborskih Nemcev. Maister in njegovi soborci so tako zasedli narodnostno mejno območje na Štajerskem. S tem so se odprle možnosti za zavarovanje severne meje, za pridobitev dela Koroške in za združitev Prekmurja z matično domovino.

Joseph Škulj, P. Eng - Dies at age 71

Frank Brence

Joseph Škulj

Joseph Škulj was born on March 30, 1937 in Iška vas, Slovenia. He arrived in Canada in 1949 from a Displaced Persons camp in Austria and first settled on a sugar beet farm in Alberta. Soon after the family moved to Toronto and joined the growing Slovenian Community around the newly formed Our Lady Help of Christians Parish. Joseph attended St. Michael high school where he studied among other subjects; Latin, Greek, French, and German. His higher education was at the University of Toronto and in 1961, he did his Bachelor degree in Applied Science in Chemical Engineering. In 1963, he became a member of the Association of Professional Engineers of Ontario.

At the outset he became an active

member of the Community and in 1963, he was elected to the Board of the Slovenia Credit Union where he served until his retirement in 2006. He was on the executive for many years as vice-chair and led the Board as Chair for 6 years.

After he retired from Kodak he devoted much of his time to the studies of the ancestry of Slavs (Veneti theory). He published many articles in Glasilo and other publications. Later he had done a lot of research work in the historical linguistics particularly dealing with the origin and affinity of Slavic languages. He was a keen participant of International seminars, workshops, and conferences on linguistics, history, and archaeology.

Joseph recently co-authored a book with Dr. Ravi Prakash Arya titled Vedic Theory of the Origin of Speech. Apart from his research he loved his children, he was an avid walker who enjoyed hunting and staying at his camp in Bancroft, Ontario.

Filmski festival Evropske unije

Cvetka Kocjančič

V sklopu 23. letnega filmskega festivala Evropske unije so od 14. do 30. novembra letos pod pokroviteljstvom institucije Canadian Film Institute (Kanadskega filmskega inštituta) v Kanadi predvajali petindvajset najboljših sodobnih filmov iz petindvajsetih evropskih držav – članic Evropske unije. Kanadska premiera filmov je bila v Ottawi, predvajali pa so jih tudi v Montrealu, Torontu in Vancouvru.

Za razliko od razkošnih hollywoodskih filmov so evropski filmi izdelani z veliko nižjim financiranjem, je na tiskovni konferenci o tem festivalu izjavil profesor James M. Skidmore z univerze Waterloo. "Skozi te skromne produkcije prepoznamo edinstveno evropski glas, ki se poskuša povezati s publiko. Ti evropski filmi nam pomenijo izziv, kaj je pomen filmov. Stvar je v tem, da cilj teh filmov ni, da bi zavzeli svet, ampak da bi povedali zgodbo, ki je pomembna za ustvarjalce filmov in publiko, ki jo imajo v mislih."

V Ottawi se je Festival začel s francoskim filmom Razred, nagrajeni slovenski film Estrellita, režiserja Metoda Pevca, pa so predvajali 22. 11. 2008, film Kratki stiki, proglašen za najboljši film letošnjega evropskega festivala v Montrealu, pa je bil na vrsti 23. novembra.

Slovenski film so v okviru Evropskega festivala predvajali tudi v Torontu in Vancouvru.

Prvič v zgodovini pa je bil v Kanadi filmski festival posvečen samo slovenskemu filmu. V Archive and Libraries Canada je od 4.12.do11.12.2008 Slovenija predstavila

s šestimi filmi: Kratki stiki, Sladke sanje, Prosti tek, Varuh meje, Rezervni deli in Vesna.

Estrellita

Estrellita je zgodba o žalujoči vdovi, ki odkriva skrite strani moževega življenja in sreča nadarjenega dečka Amirja iz skromne in revne bošnjaške družine. Podari mu moževo dragoceno violino, da bi lahko na njej vadal. Zgodba je prežeta z glasbo in čustvi, ki marsikdaj povedo več kot besede. Globina zgodbe se kaže v nasprotjih na področju osebnih lastnosti likov, narodnosti, socialnega statusa, različnosti in posebnosti slovenske in bošnjaške družine.

Odbor, upravnik in uslužbenci želijo vsem članom, njihovim družinam in vseh slovenski skupnosti, da bi bili božični prazniki napolnjeni z dobroto in da bi bilo leto 2009 blagoslovljeno.

Hranilnica in posojilnica
SCU Slovenia
Credit Union
www.sloveniaku.ca

Main Office 725 Brown's Line Toronto, ON M6G 2V9 Tel: 416-255-1742	Manning 611 Manning Ave. Toronto, ON M6G 2V9 Tel: 416-531-8475	Hamilton 23 Delaware Drive Hamilton, ON L8E 3N6 Tel: 905-578-7511
--	--	---

TOLL FREE 1-888-SCU-1742

Moji spomini na Božič

Vladimir Urbanc

Z nostalgijo se sedaj v zrelih letih spominjam Božiča v Ljubljani, ki sem ga pred vojno praznoval v krogu moje družine. Živo se spominjam smrečice, dišeče, kakor da bi rasla še v gozdu. Za Božič je oče v edini ljubljanski trgovini za južno sadje, v pasaži pod nebotičnikom, vedno kupil mandarine. Sveži vonj mandarin me je vedno spominjal na božični čas. Kupil je tudi pomaranče, ki so bile uvožene iz Sicilije.

Za Božič smo pripravili tudi božično drevo. Smrečica je bila navadno bogato okrašena. Obeske iz čokoladnih bonbonov smo kupili v trgovini Šumi, nasproti ljubljanske Drame. Meni je bil najbolj všeč čokoladen bonbonček v obliki oreha. Na božični večer so na smrečici gorele prave voščene svečke v različnih barvah, ki so bile pritrjene na veje s posebnimi ščipalkami. Občasno smo ta večer prižgali tudi blesketajoče se zvezdice.

Po lepi slovenski navadi smo na božični večer v družinskem krogu pokadili stanovanje. Z lopatico za premog smo v kuhinjskem štedilniku zajeli žerjavico, jo potrosili s kadihom in z dišečo kadihnico obšli prostore. Večer je hitro minil, naslednje jutro pa sem našel pod dreveščkom darila, ki jih je ponoči prinesel Jezušček.

To je bilo v predvojnih časih v Ljubljani, ko Božič še ni bil tako skomercializiran, kot je danes v Kanadi in marsikje drugod. Spominjam se, kako so na Kongresnem trgu stali »štanti«, kjer so prodajali božična darila, jaslice, božične okraske, božična drevesca in vse drugo, kar spada k praznovanju Božiča. Še posebej se spominjam sladkih rožičev. Lepe božične pesmi smo slišali samo v cerkvi; takrat še ni bilo televizije in tudi radio

je bil redkost, pri nas ga nismo imeli.

Spominjam se, da je poleg magistrata stala trgovina Krisper, največja trgovina z igračami. V izložbi smo videli, kako je skozi tunnel vozil električni vlakec, miniaturni vojaki pa so izgledali, kot da korakajo po tračnicah. S strehe te trgovine je Miklavž 6. decembra metal otrokom in odraslim bonbone in balončke.

V božičnem času je bila Ljubljana navadno pobeljena s snegom. Kot otrok sem se rad hodil smučat v bližnji Tivoli. V Ljubljani takrat še ni bilo avtomobilov. Mestna uprava je s konjsko vprego čistila sneg po ljubljanskih ulicah. Delavci so ga fizično metali na voz in ga odvažali v Ljubljanico. Za praznike smo se lahko drsali v Iliriji v Tivoliju, tam, kjer je danes parkirišče. Legendarni oskrbnik Mlakar je polival drsalno ploskev z vodo. Drsalke so bile zakrivljene kot škofovska palica in smo jih na gozdarje pričvrstili z vijakom, zaradi tega nam je večkrat odpadla peta na čevljih. Iz pivovarne Union je dišalo, kot da tam kuhajo ješprenovo juho.

Ko sem lani v božičnem času sedel v kavarni in pil kavico, me je pesem »I'll be Home for Christmas«, ki je prihajala iz zvočnika, v spominu popeljala v čas moje mladosti. Pomislil sem na starša, ki sedaj mirno počivata na Žalah. Razmišljal sem o kanadskem božičnem razpoloženju, v katerem je čutiti prav malo pravega božičnega duha, kot da se je sporočilo o rojstvu otroka-Boga izgubilo v poplavi vseh drugih božičnih simbolov, predvsem pa daril. Pomislil sem, koliko ljudi je v Kanadi revnih in osamljenih, morda tudi na Sveti večer lačnih...

Novi kaplan pri Brezmadežni

Milena Soršak

Toni Burja CM

V četrtek, 27. novembra je župnija Brezmadežne v New Torontu obhajala praznik svoje patrone. Pri slovesni koncelebrirani maši, med katero je prepeval ženski zbor Naša pesem, se je zbrala zadovoljiva množica župljanov. G. župnik pa je to priložnost izbral tudi za javno sprejetje novega kaplana Tonija Burjo, ki je uradno začel delovati v župniji že 7. oktobra. Po branju dekreta o potrditvi in dolžnostih na novem delovnem mestu, ki ga je poslal torontski nadškof Tomaž Collins, mu je zaželel dobrodošlico, mnogo uspehov pri izpolnjevanju zastavljenih ciljev in dobro počutje med nami, prisotni pa so soglasje

izrazili s ploskanjem. G. Burja se je za dobrodošlico zahvalil z upanjem in željo, da bi poslanstvo, ki mu je zaupano, izvrševal v božjo čast in naše dobro.

Slavje se je nadaljevalo v dvorani ob kavi, čaju, prigrizku in sladkih dobrotah. Kot po navadi je gospa Bernarda Čemas tudi tokrat svoje misli in čustva izrazila v rimah, v katerih se je dotaknila njegovih slovensko-argentinskih korenin in do sedaj prehojene življenjske poti. G. Burja se ji je prisrčno zahvalil in dodal, da se že od vsega začetka med nami dobro počuti.

*G. Toni Burja in
ga. Bernarda Čemas*

Vseslovenski kulturni odbor

redakcija radia Glas kanadskih Slovencev in uredništvo Glasila kanadskih Slovencev

želijo vsem rojakom in rojakinjam

posebno še članom in sponzorjem VSKO,

vsem bralcem Glasila in

poslušalcem radia Glas kanadskih Slovencev

**vesele in zadovoljne božične praznike z željo, da bi vas božični mir in blagoslov spremljal
tudi v prihajajočem letu 2009**

Posebnosti, ki izdajajo Prekmurce

Nana Rituper Rodež

Le kdaj je bila grajska dvorana soboškega gradu na kakšnem predavanju tako polna, kot je bila na predavanju dr. Zinke Zorko o prekmurskem narečju v književnosti? Zanimanje dokazuje, da se Prekmurci zavedamo posebnosti in drugačnosti svojega jezika, ki marsikomu v slovenskem prostoru zveni eksotično in zanimivo. In bolj ko je predavateljica želela razjasniti posebnosti, značilne za Prekmurce, bolj smo lahko slišali, da se z njimi navezujemo na svoje govorne temelje, staroslovanščino.

Slovenski jezik je naša identiteta, so naše korenine. Jezik pa je tisti, ki nas Slovence diferencira med seboj. "Prekmurci imate zelo bogat jezik, saj so jeziki na obrobjih vedno bolj bogati," je uvodoma povedala dr. Zorkova, dialektologinja, ki se že desetletja intenzivno ukvarja s panonskim narečjem, tudi prekmurščino in porabščino. "Pravi čudež je, da so se ohranili porabski govori, govori Slovencev na Madžarskem, ki pa imajo največ arhaizmov."

Prekmurščina je posebna tudi zato, ker so bili v tem jeziku izdani številni tiski (okoli 300 knjig in časopisov), dokler nismo 1981 prevzeli knjižno slovenščino in se odrekli svoji knjižni tradiciji. Ima tudi slovnico, pravopis in slovarje. "Nobeno narečje v Sloveniji nima tako bogatega slovarja, kot ga ima prav prekmurški jezik, ki vsebuje kar 14.800 iztočnic."

Prekmurščina spada v panonsko narečno skupino in ima tri podnarečja, v jezikovnem razvoju pa so nastale številne posebnosti, ki izdajajo Prekmurce in jih v centralni Sloveniji ne najdemo – kratki vokali sredi

besed, kako izgovarjamo črko j (jes, ges), staroslovanska sklanjatev (trdoga, lepoga), h izginja samo v prekmurščini, namesto da se govori ka, besedi ešče, inda, polglasniki, gučati za glagol govoriti, izhaja pa iz stare slovanščine golč – golčati, križanje v kajkovščino. Dr. Zorkova se tudi zavzema, da bi lokalno izgovorjavo pri poimenovanju krajev, na primer iz Beltinec, dovolili v knjižnem jeziku in s tem približali govoricu kraja.

"Ko študentom na fakulteti predstavljam različna narečja, ob poslušanju prekmurščine najprej povedo, da prav nič ne razumejo. Ko pa podrobneje prisluhnejo besedilu, skupaj ugotavljamo, kako bogat je ta jezik in kako bogat besedni zaklad ima," dodaja. Tako je na primer poimenovanje za besedo praznik, ki v slovenščini pomeni prazni dan, v prekmurščini svetek kot sveti dan. In takih pojmov je še veliko, ki jih lahko odkrivamo, da bi se zavedali lepote in razsežnosti svojega maternega jezika, prekmurščine. (Ponatisnjeno iz murskosoboškega Tednika)

Miro Koršič

Milena Soršak

Spoznala sem ga kot navdušenega nogometaša pri Slovenskem športnem društvu pred leti pri Domu Lipa, ko me je pokojni Martin Vukšinič povabil v balinarsko družbo. Na mene je napravil izreden vtis s svojo naravno prijaznostjo in preprostostjo. Iz tistih časov se spominjam voščilnic, ki jih je poklanjal prijateljem ob njihovih osebnih praznikih, ki so bile vedno izvirne in enkratne. Šele kasneje, ko so se začeli na oglasnih deskah pojavljati drugačni plakati, sem zvedela za njegovo umetniško dejavnost. V zadnjih letih je za prenekatera društva ustvaril perpetualne plakate s posebnim sporočilom, na katera ob času potrebe vstavljajo le informativne podatke. Zastonjski prejemnik njegovih talentov je tudi Victoria fond, pri katerem s svojimi umetniškimi stvaritvami sodeluje že od vsega začetka. Pred kratkim sva pokramljala ob skodelici kave.

Miro Koršič

Miro, mi lahko poveš nekaj osebnih podatkov, pa morda, kaj se spominjaš iz svojih detinskih let?

Rodil sem se v začetku druge svetovne vojne, v vasi Krasno v Goriških Brdih. Moja rana leta niso bila krasna, prav nasprotno. Ko sem bil star dve leti, je mama tako nesrečno padla, da si je zlomila hrbet. Vedela je, da bo morala umreti, zato je prosila svojega brata, da bi skrbel za mene, oče pa je po njeni smrti odšel v svet in se ga kot otrok ne spominjam. Stric je bil strog, a je lepo skrbel za mene. Bil sem premlad, da bi razumel vojno, a dokaj dobro se spominjam, kako je stric večkrat odstranil deske v kuhinjskem podu in se spustil v jamo. Danes vem, da je bil to zasilen bunker. V hišo so večkrat prihajali tujci, včasih so premetavali reči po hiši, stric pa se je takrat največkrat umaknil. Nekega dne so ubili sestrično, teta pa je kmalu za tem od žalosti umrla. Potem pa je prišel tisti strašni dan. Za hišo, ki je bila blizu gozda, sem slišal streljanje. Prestrašen sem se skrtil in čakal. Kmalu sem slišal ljudi hoditi po hiši. Razmetavali so vse križem kražem, potem pa odšli. Upal sem, da bo od kje prišel stric, pa ga ni bilo. Kasneje sem zvedel, da je pobegnil preko meje k bratrancu v Italijo. Ves teden sem preživel sam v hiši.

Je to mogoče, saj si bil še otroče. Kaj si počel?

Sam sebi težko verjamem. Takrat mi je bilo komaj štiri leta. Spominjam se, da sem jedel veliko sadja, ki ga je bilo v jesenskem času na pretek. Ves čas sem se skrival. Vse

okoli mene je bilo tiho, strašno tiho, mislim, da še danes tišina zaradi tega na mene vpliva na poseben način. Končno so me po tednu iskanja možje oblasti le dobili in odpeljali v dom za sirote.

Brezskrbne mladosti in družinskega življenja je bilo konec. Imaš kakšne posebne spomine iz tistih let?

V glavnem moram priznati, da se mi ni slabo godilo in se kaj posebnega iz prvih šolskih let ne spominjam. Odraščal sem v zavodih, ki so bili povezani s šolo. Ker nisem imel družine, sem s fanti, ki smo si delili podobno usodo, v prostem času večkrat pohajal po vaški okolici. Že takrat sem se veliko ukvarjal s športom, pa tudi risal sem boljše kot večina drugih. Mislim, da je bilo v četrtem ali petem razredu, ko je bila ena od sošolk učiteljeva hčerka. Ker sem ji večkrat pomagal pri risalnih domačih nalogah, me je njen oče očitno privilegiral. Nekega dne pa sem bil priča strašnemu dogodku. Učitelj je vzel mene in še nekaj drugih fantov na bližnji izlet. V gošči nam je rekel, naj nalomimo šibe, ki smo jih potem morali vzeti s seboj. Ob vrnitvi je drugim fantom ukazal, naj si slečejo hlače in se vležejo na šolske klopi. Potem se je pa začelo tepežkanje s tistimi šibami, več, pravo mučenje, učitelj pa je pri tem sadistično užival. Začutil sem, kakšna krivica se jim je godila. To ječanje še danes slišim. V sebi sem čutil nujno, da nekaj ukrenem. S fanti smo se domenili, da iz zavoda pobegnemo in gremo k mojemu stricu, ki je živel v Kanadi. Kaj sem takrat vedel, kje je Kanada! Zbrali smo ves pogum in nekega poznega večera res splezali skozi

okna in se izgubili v črni noči. Prehodili smo približno 20 km, ko so nas proti jutru ustavili mejni uslužbenci. Odpeljali so nas na policijsko postajo v Tomaj. Povedali smo, zakaj smo ušli. Vrnili so nas v dom, a tistega učitelja nisem nikoli več videl. Kasneje sem bil premeščen v dom v Vipavi. Takrat sem se že redno dopisoval s stricem v Kanadi. V vsakem pismu mi je poslal dolar, ki sem jih skrbno varčeval. Zgodilo pa se je, da je vzgojiteljica prestregla pismo in sumim, da je dolar obdržala. Zelo sem se razjezil in ji v besu zagrozil, da jo bom ubil. Naslednji dan sem bil premeščen v Ajdovščino.

Huda šola, saj si bil čez noč spet postavljen pred neznano.

Po tolikih premestitvah sem bil tega že kar navajen. Tam sem se takoj vključil v rokometno društvo in kmalu postal viden strelec. Lansko leto, po tolikih letih sem srečal sošolca, ki je v tistih letih sledil raznim športnim igram in izrezoval tekmovalne rezultate iz časopisov. Kakšno presenečenje, ko mi je ob slovesu podaril star časopisni izrezek, kjer sem bil imenovan za najboljšega strelca gostiteljev v pokalni rokometni tekmi proti Odredu iz Ljubljane. Žal sem si v tistem času zlomil roko in moja rokometna kariera se je s tem končala.

Te je ta nezgoda poleg fizičnega vidika kaj bolj prizadela?

Sprva gotovo, a ne za dolgo. Navdušil sem se za nogomet in mu posvetil vsako minuto prostega časa. Kmalu sem tudi v tem športu postal prepoznaven. Uvrstili so me v prvo moštvo, kjer so bili vsi igralci

starejši od mene. Med njimi sem se dobro počutil in dosegal zavidljive uspehe. V dijaškem domu sem se srečal z Rudijem Pergarjem, takrat študentom srednje šole, ki je pozneje postal akademski slikar. V njem sem videl vzornika v risanju in sem zato začel takrat več risati. Med profesorji je bil zelo priljubljen Anatoli Krasovski. Veliko pozornosti je posvečal mladim fantom, posebno tistim brez roditeljev. Ustanovil je skavtsko organizacijo Mladi Bori, v katero sem bil vključen tudi jaz. Kmalu je opazil moje risarske sposobnosti in se zanje tudi zavzel. Kako sem bil presenečen, ko je v tedanji skavtski reviji bila na zadnji strani objavljena moja slika. To mi je dalo vzpodbudo in zaleta, da sem se od takrat naprej začel resno in redno ukvarjati z risanjem.

Osemletko si torej končal v Ajdovščini, spet si bil na križpotju, ko si se moral odločiti za srednjo šolo ali pa poklic.

Odločil sem se za slikarstvo. Za prvo leto sem bil pogojno sprejet v oblikovno šolo v Križankah v Ljubljani. Opustil sem nogomet in se popolnoma predal študiju likovne umetnosti. Prvi letnik sem končal z odliko in si tako zagotovil status rednega dijaka. Naslednje leto sem se vključil v nogometno športno moštvo Krim, a kmalu prestopil k Iliriji, kjer so mi priskrbeli stanovanje in hrano, ostale stroške pa sem plačeval s honorarji, ki sem jih prejemal predvsem od objav karikatur v Pavlihi, Poletu, Delu, TT in Dnevniku. V šoli nisem bil nikoli več odličnjak, vendar sem kljub temu ob zaključku srednje šole leta 1961. prejel prvo

nagrado v kategoriji plakatov. Znašala je 60.000 dinarjev, s katerimi sem si kupil prvo novo obleko za maturo.

Gotovo si še danes ponosen na vse te dosežke, ki si jih dosegel kot najstnik, pa še slava in popularnost, ki spremljata uspešne mlade športnike. Te je to kaj prevzelo?

Do neke mere gotovo, bil sem mlad, družabne narave, daljna prihodnost pa me ni obremenjevala. Službo sem dobil pri privatnem podjetju Lik, kjer sem delal osnutke za sejemske prostore. Leto kasneje sem postal profesionalni igralec pri nogometnem društvu Slovan. Zapustil sem službo pri Liku in se kmalu potem vpisal na Pedagoško Akademijo v likovni oddelek, ki sem jo končal leta 1964.

Zgleda, da se ti je takrat sreča naravnost smejala.

Res mi ni ničesar manjkalo, kar mi je, pa nisem potreboval. Bil sem dokaj priznan nogometaš. Športni novinar Drago Kranjc mi je na prvenstveni tekmi v Tuzli dal najvišjo oceno. Polega igranja pa sem še vedno risal. Enega od večjih uspehov na tem področju sem dosegel leta 1966, ko je bilo v Ljubljani prvenstvo v hokeju. Ne spominjam se več podrobnosti, dobro pa vem, da smo po mojem predlogu dan poprej in vso noč pred začetkom iger belili cementna tla, ker sem insistiral, da bo tako pripravljeno drsališče resnično izstopalo na kamerah, predno pa so pripravili led, sem na osnovi narisal še ljubljanskega zmaja. Uspeh ni izostal, za honorar pa bi si lahko kupil Fiat 500.

Bil si v letih, ko bi moral služiti vojaški rok.

Zaradi študija in športa se je služenje zavlačevalo, leta 1967 pa sem hočeš nočeš moral obleči vojaško suknjo. 'Vučji trn' je pisalo na pozivnici. Kaj pa sem vedel, da je to na Kosovem. Kakšna drastična sprememba. Pa sem spet nekaj kritiziral in bil kaj hitro premeščen v Vranje. Tam sem se izkazal s slikanjem in začel risati za razne vojaške časopise, pa še službo šoferja za prevoz vojakov k zobozdravniku so mi naložili.

Skratka, spet si se dobro izmazal. Kam pa te je pot zanesla po odsluženju vojske?

Službo sem dobil v tovarni zdravil Krka, kjer sem ustvarjal reklame za razne revije. Leta 1970. pa sem dobil od strica v Kanadi sporočilo, da se je hudo ponesrečil. Posedoval je gozdno farmo in je nujno rabil zanesljivo pomoč. Nemudoma sem se odpravil k njemu v Thunder Bay. Pričakoval sem vse drugo kot pa dolgočasno in pusto življenje, katerega sem se res hitro naveličal. S prijateljem sva se kar tako odpeljala v Minneapolis, kjer sem se v hipu odločil, da grem v New York. Nastanil sem se na Long Islandu in se preživljal kot prosti grafični oblikovalec, po treh letih pa sem se vrnil v Kanado.

Spet nov začetek, seveda z mnogimi izkušnjami, ki so ti gotovo pomagale pri stabiliranju v novem okolju.

Toronto mi je bilo popolnoma nepoznano. Spet je bil šport tisti, ki mi je pomagal,

da sem se kaj hitro vključil v slovensko skupnost. Res je, da sem v začetku za kratek čas prestopil k nogometnemu moštvu Jugoslavija, ker je bil pač boljši, a sem kmalu spoznal, da to ni tisto, kar sem potreboval in iskal. Vrnil sem se in pri njih našel domovino na tujem.

Od leta 1974 pa do 2004 si aktivno sodeloval pri Slovenskem športnem društvu v Torontu. Te vežejo kakšni posebni spomini na te čase?

O tem bi lahko še in še govoril. Najprej naj poudarim osebna prijateljstva, ki se nadaljujejo v sedanja leta, žal pa jih od tiste prve garde že skoraj polovico manjka. Res so bili lepi časi, ko smo trenirali z dušo in telesom in drug drugemu dajali duška. Tekmovali smo z raznimi drugimi društvu, večkrat pa smo šli tudi v Slovenijo. S Frankom Zormanom sva bila velika prijatelja in sva v Sloveniji po zaslugi njegovega brata, ki nama je posodil avto, nekajkrat sama krenila na potep. Spominjam se, kako sva se ustavila v neki gostilni blizu Ravbar komande. Naročila sva soliden obrok hrane. Ko je bilo treba plačati, je Frank za šalo rekel, da nima denarja. Strežnica pa nazaj: "Boste pa tla pometali". Frank je

prijel za besedo in začel pometati, da se je vse kadilo. Tako je odslužil račun za oba.

Kako si se pa vsa ta leta preživiljaj?

Vedno sem našel kaka priložnostna dela na likovnem področju, leta 1977 pa sem dobil stalno zaposlitev pri Attorney General

in tam ostal celih 20 let. Sredi 80-ih let sem spoznal kiparja Colina Gibsona. Skupaj sva odprla studio in od takrat naprej sem se bolj posvečal svobodni umetnosti. Ustvarjal sem, kar se mi je zazdelo in se preizkušal v raznih tehnikah.

To je prava razlika od umetnosti, ki jo ustvarjaš zadnje desetletje.

Res je. Pred dobrimi desetimi leti se mi je kar čez noč porodila nova zamisel. V sebi sem začutil, da je to tisto, kar sem iskal. Colinu sem navdušeno razlagal to čez noč iznajdeno tehniko. Ta pa je na koncu pripovedovanja mirno dodal: "It took you 50 years, Miro".

Mi jo lahko bežno opišeš?

V glavnem je to več plastno nanašanje

barv na različne osnovne materiale. Med drugim uporabljam tudi vosek, kajti vodene barve povzročajo na njem fantastičen preliv. Z vsako sliko se ukvarjam po teden in več, saj je sušenje od enega donosa do drugega dokaj počasno. Rišem vsakdanje predmete take, kot jih v svoji domišljiji vidim, seveda v barvnih kombinacijah, ki pritegnejo pozornost.

Kaj mi lahko poveš za zaključek?

S svojim življenjem sem zadovoljen, saj delam, kar hočem. Rišem in uživam s prijatelji pristnost vsakega dneva posebej. Hvaležen sem svoji ženi Margaret, ki me pri tem podpira. Izredno uživam, kadar morem s svojimi ponatisi koga razveseliti, v posebno čast pa mi je, da morem podariti original za vsakoletno dražbo v prid bolnišnice St. Michael.

Miro Koršič je leta 1997. postal član Galerije in se tako uvrstil v kanadske umetnostne kroge. Redno razstavlja v Trias Gallery v Torontu in Village Gallery v Port Credit, kjer si njegove umetnine lahko tudi nabavite. Slike si lahko ogledate na spletnih straneh www.triasgallery.com in www.thevgallery.com. Ponatisi grafik so v prodaji tudi v Galeriji Mak v Ljubljani (www.galerijamak.com).

Miro se široko razdaja v slovenski skupnosti, saj pomaga, kjerkoli in kadarkoli je naprošen. Njegovi plakati so izvirni in lični in zato vedno vzbujajo pozornost, in marsikateri dom pa že krasijo njegove umetnine.

Miro, hvala za tvojo radodarnost in veliko uspeha pri tvojem nadaljnjem delu.

Praznovanje Božica pri Inuitih na arktičnem otočju v Nunavutu

s. Dorica Sever fmm

Leto se izteka. Za vsakega od nas je to gotovo priložnost, da premislimo, kaj se je med letom dogajalo. Mnogo lepih trenutkov ostane v spominu in srcu. Hvaležnost za te srečne trenutke postaja bolj zavestna. Rada se spominjam mojega bivanja v Torontu in Hamiltonu. V enem tednu sem srečala veliko dobrih ljudi, vas, ki ste me povabili, ki ste me sprejeli v svoj dom, ki ste mi z dobro besedo dajali poguma in mi konkretno pomagali pri uresničitvi nekaterih misijonskih projektov tukaj na Severu.

Tukaj v samotni Arktike, posebno v trenutkih tišine, mi je zelo lahko priklicati v spomin sedaj znane obraze in imena.

Danes ne bom pisala o razmerah tukaj, ki se še vedno dajo primerjati s tistimi iz Tretjega sveta. Bolj smiselno bo napisati nekaj misli o pričakovanju božiča pri Inuitih.

Inuiti, tukaj na otoku Kralja Wilhelma, so začeli praznovati Božič šele pred dobrimi šestdesetimi leti, ko so prišli v stik s katoliškimi in anglikanskimi misijonarji.

Ti so prinesli sporočilo Evangelija v njihov oddaljen in za mnoge neprijazen svet.

Tukaj v našem naselju, ki se imenuje Gjoa Haven in je pomembno zaradi Severozahodnega Prehoda (Northwest passage), živi okoli 1200 prebivalcev.

Teden dni pred Božičem in še nekaj tednov po njem preživijo Inuiti v polarni noči.

To pomeni, da sonce ne vzhaja in ne zahaja nad vidnim obzorjem.

Lepo je v tej temi čutiti "Rojstvo Luči". Za nas se to resnično zgodi okoli 7. februarja, ko pride sonce spet nazaj v naša življenja.

Vse dogajanje se odvija predvsem v cerkvi pri polnočnici, ko se vsi zberejo, lepše oblečeni in veselo razpoloženi. V cerkvi, ki je nabito polna, je tudi veliko dojenčkov, ker mame nikoli ne pustijo otroka samega.

Nosijo ga dve leti na hrbtu v posebni obleki, ki se imenuje amauti. Za nas je praznik, ker pride za to priložnost v naš misijon tudi duhovnik. Lepo oblikovana liturgija, okrašena cerkev, petje božičnih pesmi v eskimščini, vse to daje prazniku poseben čar.

Na koncu maše pa vsi čakajo... Ko katehisti (v prejšnjih časih pa misijonar), vržejo obilico bonbonov v zrak, padejo na kolena in se zapodijo za njimi. Vsi - stari, mladi, otroci so na tleh in pobirajo.

Takrat je v cerkvi zelo glasno... smeh... veselje... kričanje Božič... preprosto otroško veselje vseh, ki ga Inuiti še niso izgubili.

V cerkvi si voščimo drug drugemu

vesele praznike z objemom in poljubom. Otrokom voščimo po eskimsko (tako, da se z nosom dotaknemo otrokovega nosu in podrgnemo).

Potem gredo na domove, kjer se med seboj obdarujejo. Otroci dobijo navadno kakšno zanimivo igračo.

Okrog dveh zjutraj gredo vsi v vaško dvorano, kjer je ples (scotish square dance). Tega so jih naučili škotski kitolovci pred sedemdesetimi leti in tradicija se nadaljuje. Mislim, da je za Inuite pomen božiča predvsem v tem veselem pričakovanju Rojstva Jezusa in v intenzivnem času, ki

ga preživijo v družini in z vso skupnostjo. Vsak večer po Božiču se zbirajo v dvorani in igrajo svoje tradicionalne igre. Tisti, ki zmaga, dobi majhno nagrado.

Inuiti so srečni, kadar vidijo okrog sebe srečne ljudi. V teh dnevih, ko je zelo mrzlo, tudi do minus 58, jih ti trenutki v igri in cerkvi zbližujejo in osrečujejo kot eno samo veliko družino.

Vsem bralcem "Glasila" želim blagoslovljen Božič. Naj se vsakemu od vas razodene in približa dobrotljivost našega Boga, ki znova prihaja na ta naš planet v podobi Otroka.

Božič je tudi zgodba o dobrih ljudeh

Martin Polanič

Tanka snežna odeja in naletavajoči sneg v zgodnjem decembrskem jutru me opomni, da je čas poiskati in pripraviti ptičje hišice za krmljenje pernatih prijateljev, da bi lažje preživeli zimo, ki bo mogoče huda in dolga, s tem pa jim poplačati nekaj malega za prelepo petje in trud, ko so v poletnih mesecih po vrtovih in sadnem drevju pridno uničevali mušice in drugo nadležno mrčes. Svoje plačilo dobijo tudi veeverice, ki imajo baje vreden delež pri prenašanju drevesnih semen. Vse po zakonu narave!

Ker je posoda s ptičjo hrano popolnoma prazna, se napotim v najbližnji trgovski center po nakupu. Kljub temu, da je do Božiča še nekaj tednov, je že čutiti nakupovalno mrzlico. Mehka božična glasba in petje s svojo milino napolnjujeta hodnike in trgovine, človeška srca pa polnita z radostjo. Razne dobrodelne ustanove

nabirajo darove za tiste, katerih finančne razmere ne dovoljujejo kaj več, kakor nakup skromnih darov za svoje najbližnje - ali pa še tega ne. V tem času se, bolj kot kdajkoli v letu, odpirajo človeška srca in roke v pomoč svojemu bližnjemu.

Vsako leto nas Božični prazniki spominjajo na enega najlepših dogodkov v krščanstvu. Minilo je več kot dva tisoč let, odkar se je v revni pastirski stajici v upanje vsemu človeštvu rodilo Dete iz kraljevskega rodu .

Prav je, da se v tem času spomnimo ljudi, tihih in skromnih dobrotnikov, ki pomagajo dan na dan po svojih močeh in delijo svoje skromno imetje z drugimi. Vendar je želja - pomagati - velikokrat večja, kakor pa naša zmogljivost.

Že dokaj let je tega, menda je bilo leta 1967, ko nas je v borovniški fari obiskala

misijonarka iz Indije. Majhna, sključena in drobna ženica v redovniški obleki je pripovedovala o svojem delu in o trpljenju ubogih, bolnih in brezdomnih ljudi na ulicah Kalkute. Leta pozneje je ta tiha in skromna misijonarka prejela Nobelovo nagrado za mir. Ime ji je bilo Mati Terezija.

*Pastirska koča v slovenskih Alpah
Martin Polanič*

In kdo ne pozna življenjske zgodbe poljskega duhovnika Maksimilijana Kolbeja, ki je prostovoljno vstopil v bunker smrti, da bi rešil življenje svojemu sotrpinu in družinskemu očetu.

Ganljiva je tudi zgodba, ki jo pripoveduje kmečka pisateljica Erna Meško v knjižici "Rada bi vam povedala". Pripoveduje dogodek, ko je v otroških letih v veliki gneči čakala na polnočnico. Iz otroškega premišljevanja pa jo je vzdramil prizor, ko je opazila dve bosji in v cape oblečeni ciganki, ki sta se skozi gnečo prerivali proti jaslicam. Lasje so jima bili beli od ivja, v rokah pa sta nosili dve veliki in dolgi sveči, kateri

sta položili pred hlevček, potem pa obsuli s poljubi Božje Dete.

S hvaležnostjo se spominjam tudi sošolcev, katerih starši so svojim otrokom pripravljali nekoliko večje malice z namenom, da bi jih potem delili z otroci, katerih oči so tiho prosile za košček kruha. Po vojni vihri je nekoliko večja rezina kruha že pomenila izobilje in boljše življenje.

Veliko je ljudi, ki so vselej pripravljeni pomagati z dejanji ali dobrimi vzgledi. V svoji skromnosti pa ostajajo neopazni in njihova imena neznana. Težko si predstavljamo, kako veliko je bogastvo njihovega življenja.

Ob prihodu domov napolnim krmilnice, potem jih pa, kakor vsako leto, namestim na določena mesta. Medtem že padajo kakor krpe velike snežinke. Sneg se lovi po strehah in po vejah drevja. Lepota zime in nedotaknjena belina snega pa spreminja pokrajino v čudovito pravljico deželo. S čevljev in obleke si otresem sneg, potem pa se umaknem nazaj v hišo. Medtem se že vrabčki, med njimi pa tudi grlice in kakor ogenj rdeči kardinali, prerivajo na ozki polički krmilnice. Spodaj v snegu pa s smrčkom košatorepa veвериčka pobira semena, ki jih ptički razmetavajo iz krmilnice. Opazujem jih iz prijetno tople notranjosti. Ob tem prizoru se spomnim hlapca Kube, iz poljskega romana Kmetje, ki je rad delil svojo skromno hrano z živalmi, pri tem pa sam pri sebi modroval: "Jejte, jejte in se veselite, revčki, saj ste vendar tudi vi božje stvarce."

Jaslice

Anne Urbančič

Tap, tap, tap. Knock, knock, knock. Mrs. Šuligoj does not hear me however; she is busily getting ready for the Sunday afternoon visitors, who will soon arrive at Dom Lipa, where she now resides. I rap on the half-opened door once again. She slowly approaches, sees me and rewards my knocking with the warmest of welcoming smiles. I introduce myself, and her smile widens. She invites me to enter, and immediately makes me feel

Mrs. Danica Šuligoj

at home. Photos of children, grandchildren and great-grandchildren look lovingly at her from various heights on her walls. Her room, bright and colourful, becomes filled with the morning rays of the late autumn sun. Her smile enhances the gentle radiance of the sunshine.

She begins to tell me about her arrival in Canada. Sometimes she pauses to re-enact mentally some long ago event, stretching far back into time, across thousands of memories, good and bad. Danica Šuligoj will soon celebrate her 92nd birthday, and she warns me that she may not remember some things in detail. No matter. The story she tells me has me chuckling with her at times; empathizing at others.

An only child, she lived with her mother and her maternal uncle in a small village called Kal nad Kanalom on a property that included fertile farmland. As a young woman, she worked in the school kindergarten where she was a teacher's assistant for the

kindergarten. She married Stanislav, whose family had large land holdings in Dol, the adjoining village. A member of the Italian military (Alpini), he later took the opportunity to be the administrative assistant to the mayor of the regional municipality of Kal nad Kanalom. Just at the beginning of World War II, their oldest son, Herman, was born. During the war, Stanislav joined the anti-communist

militia, the Domobranci. When the whole family was placed on the communist death list, Danica and Herman took flight in the night to join Stanislav in Gorizia, Italy. A daughter, Margaret, was born there in 1946. The family remained in Italy until 1951, when they decided to go to Canada. Danica tells me she did not know very much about this vast new country at all, except that it would become the place where she would raise her children.

In the early days of spring 1952, she and the two children headed for Bremen-Hafen, Germany. There they boarded the ship that took them to a land of new adventures. The trip did not start out so well: the sea was rough and Danica felt seasick as the waves slammed across the ship. When she finally disembarked with the children, she discovered, to her great discouragement, that the spring-like weather she had left behind, and that had promised mild days, had not yet arrived. Winter still held the Canadian

countryside in its grasp. Nevertheless, it looked beautiful, reminding them of the Alps. As far as the eye could see, snow blanketed the trees, the tracks, the towns. Danica eagerly looked forward to Toronto, where her husband, who had come to Canada some months earlier, waited at the train station.

Danica tells me that everything in those first few months appeared foreign and unappealing. The food seemed strange, she says. Together with the children, Danica and her husband lived in a single rented room in the Sunnyside area of Toronto that served as living room, dining room, bedroom and kitchen. The days lengthened with the arrival of spring and summer; for Danica each was filled with a myriad of household activities. Her husband found employment with a construction firm. By 6 a.m. each morning, he left to catch his train. He returned around 6 p.m. The children started to go to school; Danica took care of the family home. When she went out to run errands, she headed for the Polish enclave of Toronto nearby on Roncesvalles Avenue, where she could buy familiar products to cook Slovenian style meals. Lacking English at that time, she joined her landlord when he did his shopping, although, if truth be told, he spoke little more than she did. She laughs now as she recounts how much she depended on the brightly coloured pictures of product labels to identify what the mysterious boxes and cans might contain. She also recalls how much she appreciated the fact that most stores openly displayed their goods so that she could touch them and attempt to read the labels. Every so often, she took the streetcar

that jerked and bumped its way along Queen Street to shop downtown. Of the two main department stores, Eatons and Simpsons, she far preferred the latter, and never shopped at

the first. When I ask why, she reveals that she felt more welcome at Simpsons, and that everything there appeared more familiar-*po domače*.

After 2 years, the Šuligoj family, now with a second daughter, born a few months

Družina Šuligoj

after their arrival in Canada, bought their first home, still in the Sunnyside area. They also bought a car, and Dad got a job closer to home at the Goodyear plant in Etobicoke where he worked until his retirement. And for Danica, there was a new television set which helped her improve her English. She reveals that she watched a great deal of TV, even if some programs held no interest for her. Danica also kept busy with the little garden in the back yard of their home. She planted beautiful flowers, and grew some vegetables: parsley, lettuce, and her favourite *radič* (radicchio). She joined the Catholic Women's League at the parish of Our Lady Help of Christians, where the children also attended Slovenian School and were members of the children's choir. Looking back on those days now, Danica admits that

while times were hard and often unfamiliar customs made her feel out of place, she appreciated all the opportunities she and her family found in Toronto, and she did not miss her life in Slovenia. She returned to her village only once to see her mother shortly before she passed away.

By the time the chilly February day of her arrival had turned into an equally chilly December, Danica had fully embraced her new country and her new life. It was not Slovenia, but it could be similar: in the food she served, in the language she spoke at home with her children, in her friends at the Slovenian church. Her previous existence slowly drifted away into the past. But there remained one item in particular to link her two realities, Slovenian and Canadian: the Christmas manger she had gingerly wrapped among the bags and suitcases as she was leaving and had lovingly brought to Toronto. From their very first Christmas in 1952, the family decorated the fragrant tree, and then traipsed to High Park to find moss to surround the *jaslice*, which they all helped to arrange: the reflective Mary, the stalwart St. Joseph and Baby Jesus, the three exotic Kings, a brilliant angel and, of course, assorted cows and sheep. These figures also link Danica to her grandchildren and great grandchildren today, for they still survive after more than half a century of Canadian Christmases.

Happy Christmas, Danica, as you and your family gather together once again around the *jaslice* to celebrate this special season.

Perhaps your family too has similar traditions, which connect various generations,

and which bridge Slovenian and Canadian customs. The CSHS gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artefacts of your own or your family's immigration history to the Archives. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. *Our Kdo Smo?* Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our *Povejte Nam Kaj* Program tapes the stories of arrival in Canada. For more information about joining our volunteers, or to donate articles/documents to the archives, contact the Canadian Slovenian Historical Society.

On behalf of all the volunteers of the

**Canadian Slovenian Historical Society
and the Canadian Slovenian Archives**

our very best to you and your families in this
special Christmas season.

**Vesele Božične praznike in srečno
novo leto 2009**

Board of Directors of CSHS

Look for exiting news about the “**Povejte nam
kaj**” Oral History Project which will take
place at Dom Lipa on March 29, 2009.

Spored prireditev Od 14. decembra 2008 do 8. marca 2009

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
December 14	Bled	Beamsville	Božičnica	905-563-1500
14	Slovenski park	Hwy. 6	Miklavževanje	905-934-2557
18	St. Joseph's Society	Villa Slovenia	Članska božičnica	905-561-5971
28	Simon Gregorčič	Hwy. 9	Članska božičnica	905-853-0978
31	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Silvestrovanje	416-255-2721
31	Lipa park	St. Catharines	Silvestrovanje	905-685-8103
31	Bled	Beamsville	Silvestrovanje	905-563-1500
31	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Silvestrovanje	905-561-5971
31	Sava	Breslau	Silvestrovanje	519-884-4736
31	Triglav	London	Silvestrovanje	519-461-0653
2009				
Januar 11	Sava	Breslau	Slovenska maša	519-884-4736
17	Večerni zvon	Browns Line	Koline	905-625-5485
24	Lipa park	St. Catharines	Lovski banket	905-685-8103
31	Skavtska organizacija	Browns Line	Banket	416-237-1324
Februar 6	VSKO	Browns Line	Kulturni večer	416-259-1430
7	Lipa park	St. Catharines	Prešernov dan kulture	905-685-8103
7	Zvon	Windsor	Maškarada	905-274-6391
8	Slovenski dom	Manning Ave	Družabno kosilo	905-669-2365
8	Sava	Breslau	Slovenska maša	519-884-4736
14	Slovenian Hunters&Anglers	Browns Line	Banket	705-435-7130
15	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Družinsko kosilo	416-255-2721
21	Slovensko letovišče	Bolton	Pustna zabava	905-6297614
22	Sava	Breslau	Občni zbor	519-884-4736
28	VSKO	Hamilton	Občni zbor in banket	416-259-1430
Marec 1	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Misijonska tombola	416-255-2721
8	Victoria Sklad	Browns Line	Talent show	905-276-7258

Odborniki, upravniki in uslužbenci Krekove slovenske hranilnice in posojilnice želijo vsem članom, njihovim družinam in vsej slovenski skupnosti, da bi bili božični prazniki polni duhovnih dobrot in leto 2009 srečno, zdravo in polno božjega blagoslova. Hvala vsem, ki ste pripomogli k našemu uspehu v letu 2008. Naj bo Krekova hranilnica in posojilnica vedno vaša zaupanja vredna bančna ustanova.

Želimo vam vesele Božične
praznike in srečno Novo leto
2009

Merry Christmas

Slovenia
Credit Union

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

TOLL FREE 1-888-SCU-1742

www.sloveniaku.ca

Unwrap the Savings

THE TAX FREE SAVINGS ACCOUNT
IS COMING IN JANUARY. SO UNWRAP THE SAVINGS IN THE NEW YEAR WITH A TFSA!

You've **already** paid taxes on your hard earned money!
Why not protect the interest it earns so it **won't** get taxed again?

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION LTD.**

YOUR FOUNDATION FOR FINANCIAL GROWTH
www.krek.ca

BRANCH OFFICE

611 Manning Avenue, Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134